Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVII, SERIA II. nr. 6948 | 6 PAGINI — 30 BANI | SÎMBĂTĂ 18 SEPTEMBRIE 1971

VIZITA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

în județul Caraș-Severin

„Noi vă primim cu dragostea, respectul și caldura care se cuvin celui mai iubit fiu al poporului"

În cursul zilei de vineri, 17 septembrie, Reșița — orașul care sărbătorește două veacuri de creație industrială, de glorioasă tradiție muncitorească — a avut cinstea de a-l avea oaspete pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele Consiliului de Stat.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU a fost însoțit în vizita sa de tovarășii ION GHEORGHE MAURER, MANEA MĂNESCU, ILIE VERDEȚ, MAXIM BERGHIANU. Au fost, de asemenea, prezenți pentru a participa la sărbătoarea reșițenilor tovarășii MIHAI DALEA, MIHAI TELESCU, IOACHIM MOGA, TRAIAN DUDAȘ.

Prezența conducătorilor de partid și de stat, a secretarului general al partidului, întîmpinat pretutindeni cu un puternic entuziasm muncitoresc, constituie încă o expresie a prețuirii pe care o acordă clasei muncitoare partidul, a preocupării statornice pentru traducerea în viață a obiectivelor stabilite de Congresul al X-lea, pentru afirmarea viguroasă a industriei noastre socialiste.

Locuitorii Turnu Severinului, care au trăit bucuria de a-l avea în mijlocul lor pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe ceilalți conducători de partid și de stat, în cadrul vizitei de lucru pe care conducătorul partidului și statului nostru a făcut-o în județul Mehedinți și în municipiul Turnu Severin, au ținut să-și la un fierbinte rămas bun de la oaspeți dragi. Ca și în ajun, cînd întreaga populație a reședinței de județ l-a întîmpinat pe secretarul general cu entuziasm, cu emoționante manifestări de dragoste și respect, și de data aceasta zeci de mii de oameni, mașati de-a lungul străzilor, au aclamat pentru partid, pentru conducerea sa. Fiecare din cei prezenți are viu întipărite în memorie cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu la întîlnirea cu activul de partid și de stat, este mîndru de aprecierile făcute la adresa muncii și a succeselor ce care le-au dobîndit în îndeplinirea sarcinilor cincinalului, de îndemnurile care le-au fost adresate. Fiecare este ferm hotărît să traducă în viață indicațiile pe care secretarul general le-a dat și cu acest prilej.

Cît ține șoseaua care se învecinează cu Dunărea, construitorii marelui Sistem hidroenergetic și de navigație de la Porțile de Fier, operă monumentală, demnă de anii socialismului, salută cu aclamații și urale pe tovarășul Nicolae Ceaușescu.

O întîlnire emoționantă are loc lîngă noul oraș Orșova. Aici, o gardă militară, precum și membri ai gărzilor patriotice și ai detașamentelor de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei prezintă cinstea comandantului supremului al forțelor noastre armate. Se intonează imnul de Stat. Numeroși locuitori ovaționează, scandînd „Ceaușescu — P.C.R.".

Caloana de mașini străbate pitorească zona montană, spre județul Caraș-Severin. La hotarul județului, au venit în întîmpinare tovarășul Trandafir Cocirlă, membru supleant al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean de partid, membri ai Biroului Comitetului județean, alți activiști de partid și de stat, locuitori ai satelor din împrejurimi. Zeci de mii de cetățeni vin în întîmpinarea secretarului general, adresîndu-i calde cuvinte de salut, aclamînd, oferind flori... La orizont se profilează uriașe coșuri fumegînde. Ne apropiem de Reșița, străveche vatră a siderurgiei românești, o adevărată inimă fierbinte a industriei noastre socialiste.

Această cetate a oțelului înscrie, în calendarul ei de foc, două secole de existență. În anul 1771 se aprindeau aici, pe Valea Oțrașului, primele furnale. De atunci, oamenii Reșiței au cunoscut, de-a lungul deceniilor, anii întunecați ai exploatării capitaliste. Dar, spre cinstea lor, muncitorii de aici au știut să țină permanent aprinse nu numai flăcările cuptoarelor, ci și focul viu al luptelor revoluționare. Lîngă vetrele focului nestins de pe Bîrzava s-a format conștiința revoluționară a muncitorilor reșițeni — detașament puternic al clasei noastre muncitoare. Cu mulți ani în urmă, la Reșița au fost puse bazele Asociației muncitorilor din Banat. Tot aici, în această cetadelă proletară, a fost creată, în anii ilegalității, o puternică organizație a Partidului Comunist, care a militat împotriva exploatării capitaliste, împotriva fascizării țării, pentru apărarea intereselor celor ce muncesc și eliberarea patriei.

Asemenea celorlalte orașe ale țării, în anii de după eliberare, Reșiței i s-a deschis o nouă perspectivă, orizontul luminos al dezvoltării socialiste. În acest răstimp, fostele ateliere s-au transformat în mari uzine, dotate cu mașini și utilaje de înaltă productivitate, realizate, în bună parte, de specialiștii reșițeni, s-au ridicat furnale gigant, un complex de turnătorii de fontă și oțel, fabrici de motoare electrice și motoare Diesel. Reșiței i-au fost încredințate sarcini de deosebită răspundere în opera de industrializare inițiată și condusă de partid. Muncitorimea reșițeană — a cărei viață s-a schimbat din temelii — s-a situat la înălțimea acestor răspunderi, punînd în slujba înfloririi patriei totul — măiestria cîștigată de-a lungul generațiilor, abnegația, devotamentul față de cauza socialismului. Reșița a dat, în ultimul sfert de veac, 11 milioane tone de oțel, ceea ce reprezintă două treimi din producția ei biseculară. Siderurgia reșițeană furnizează acum de 7,8 ori mai multă fontă, de 4,4 ori mai mult oțel și de 3,1 ori mai multe la-

(Continuare în pag. a III-a)

DECRET

PRIVIND CONFERIREA ORDINULUI „STEAUA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA" CLASA I COMBINATULUI SIDERURGIC REȘIȚA

Apreciind contribuția deosebită adusă la industrializarea țării și participarea activă a colectivului Combinatului Siderurgic Reșița, la opera de construire a socialismului în patria noastră, cu prilejul aniversării a două secole de activitate neîntreruptă a industriei reșițene,

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Se conferă Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I Combinatului Siderurgic Reșița.

Președintele Consiliului de Stat
NICOLAE CEAUȘESCU

DECRET

PRIVIND CONFERIREA ORDINULUI „STEAUA REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA" CLASA I UZINEI DE CONSTRUCȚII DE MAȘINI REȘIȚA

Apreciind contribuția deosebită adusă la industrializarea țării și participarea activă a colectivului Uzinei de Construcții de Mașini Reșița, la opera de construire a socialismului în patria noastră, cu prilejul aniversării a două secole de activitate neîntreruptă a industriei reșițene,

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Se conferă Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I Uzinei de Construcții de Mașini Reșița.

Președintele Consiliului de Stat
NICOLAE CEAUȘESCU

DECRET

PRIVIND CONFERIREA TITLULUI DE „EROU AL MUNCII SOCIALISTE"

Cu prilejul aniversării a două secole de activitate neîntreruptă a industriei reșițene,

Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România decretează:

Pentru merite deosebite în întreaga activitate desfășurată în anii construcției socialiste a țării și pentru contribuția personală adusă la dezvoltarea Combinatului Siderurgic și Uzinei de Construcții de Mașini din municipiul Reșița și la realizarea an de an a sarcinilor de plan, la diversificarea și îmbunătățirea calității produselor, se conferă titlul de „Erou al Muncii Socialiste" și medalia de aur „Secera și Ciocanul", tovarășilor:

Nicolae Mihai I. Birțu, strungar la Secția motoare Diesel a Uzinei de Construcții de Mașini; Ioan Mircea I. Popa, director general al Grupului de uzine; Constantin C. Savu, director general al Centralei Siderurgice; Petru Gh. Sfercocia, maistru principal la Secția furnale a Combinatului Siderurgic.

Președintele Consiliului de Stat
NICOLAE CEAUȘESCU

„NOI, CONSTRUCTORII"

Porțile de fier nu vor mai fi, în curînd, pentru noi ziariștii, o „documentare pe teren". Vom mai pleca la Dunăre să descriem peisajul, să măsurăm barajul și forța electrică a centralei, vom mai pleca, cei care am cunoscut răvășirea de șapte ani a pămîntului și a apei, explozia aceea de forță umană care nu suportă comparații, ca să tăcem, plini de amintirile noastre, de zguduirile sufletești pe care le-am trăit acolo, să tăcem, în cea mai adevărată și profundă tăcere a respectului pe care-l datorăm eroilor reportajelor noastre, efortului lor, esențial și definitiv numit MUNCĂ, puterii lor, esențial și definitiv numită PATRIOTISM.

Se apleacă condeiul spre gînd și eu urmăresc, pe o peliculă de

ÎNSEMNĂRI

televiziune, ultimele mișcări ale hidrocentralei, astăzi, cînd sînt șapte ani de cînd s-a înfipt în Dunăre un batardou. Și nu mi-e rușine deloc să recunosc, iubind locul acela de țară a mea, că acolo, lîngă oamenii pe care i-am cunoscut și i-am iubit, am învățat să scriu pentru ei. Și acum, cînd totul este atît de total înscris în istorie, regret că nu toate cuvintele mele au fost pentru ei, că ochii mei n-au cuprins toate zîmbetele lor de izbîndă, toată încordarea lor, că n-am putut să string toate mîinile care meritau să fie strînse...

Montorii lui „nea Dumitrescu" stringeau, într-o seară, pe peliculă, plasa de sîrmă peste care au trecut milioane de vagonete cu balast pentru betoane. O stringeau cu același aer concentrat, calm, ignorînd pericolul, iar bătrînul maistru Dumitrescu n-avea priviri spre aparatul de filmat, ci spre Dunăre, spre băieții lui, aceiași de la început, mai vîrstnici cu șapte ani, le urmărea mișcările aeriene, ultimele plutiri peste Dunăre și cred, simt că era și în gesturile lor nostalgia aceea umană a unui sfîrșit, chiar dacă acest sfîrșit înseamnă una din cele mai mari hidrocentrale din lume...

„Noi, constructorii", spunea directorul general Mănescu, și cuvintele lui nu-și respectau istoria lor obișnuită, ci se năștea

GALINA ENIȘTEANU

(Continuare în pag. a V-a)

BACOVIA POET SOCIAL

de EMIL MANU

Într-un interviu dat lui Eugen Jebeleanu în 1946 (**Veac nou**, II 42, 21 septembrie 1946, p. 8—9), G. Bacovia — de la nașterea căruia se împlinesc 90 de ani — se declara alături de năzuințele și luptele proletariatului, citind încă din tinerețe „broșurile socialiste" ce se tipăreau atunci și revistele de stînga (**România Muncitoare** a lui Frimu, **Viața socială** și **Facla**, ale lui Cocea). „Unele inspirații, ca bunăoară **Serenada muncitorului** și altele s-ar putea să se datorească frecventării acelor reviste, adăuga poetul. Seismele sociale nu m-au lăsat niciodată indiferent. Numai cei care n-au voit n-au găsit urma lăsată de aceste seisme în poeziile mele (...). Peisajul industrial al Bacăului, oraș cu multe fabrici, a avut, de asemenea, rezonanțe în versurile mele". Interviul cuprinde, printre altele, și convingerea că în statul burghez poetul e un proletar intelectual.

În aceeași revistă, datată „4 sept. 1946", se publică și însemnarea autografă referitoare la poezia nouă: „Poezia nouă, în aceste împrejurări de schimbări sociale nu mai poate fi lăsată numai la discuțiunile de cafenea de prin orașe; menirea ei este de a fi cunoscută cît mai mult de toate clasele sociale de cititori, de unde apoi ar putea evolua spre acel viitor promis pe care-l așteptăm".

Sînt printre puținele însemnări din ultima parte a vieții poetului și printre puținele manifestări publice ale acestui poet care a trăit într-o modestă însingurare la care l-au obligat privațiunile de ordin material de dinainte de Eliberare.

Bacovia este unul din marii poeți români care n-a trecut personal niciodată granițele țării, deși ne-a dat o poezie de nivel continental. În cadrul simbolismului românesc, versurile sale definesc poate cea mai originală contribuție poetică și cea mai evidentă implicare în social a unei poezii moderne. Întotdeauna cu același ton și în aceeași factură, poetul s-a adresat proletarilor, vorbind încă din 1915 (în poezia **Amurg**) de „greve, sînge, nebunie, foame, plînset mondial". Volumul din 1930, intitulat semnificativ **Cu voi** e o declarație de însingurare, e o retragere, dar o retragere în semn de protest social: **„Mai bine singuratic și uitat / Pierdut să te retragi nepăsător / în țara asta plină de humor...".**

Volumul **Scîntei galbene** (1926) cuprinde și o declarație manifestă, concepută în stilul poeților proletari: **„Eu sînt un monstru pentru voi / Urzind un dar de vremuri noi, / Și-n lumea voastră abia încap...".** Această Serenadă a munci-

(Continuare în pag. a V-a)

O necesitate subliniată de dezbaterile recentelor documente de partid

CREȘTEREA COMBATIVITĂȚII FIECĂRUI UTECIST

Abia încheiate adunările generale consacrate analizei activității organizațiilor U.T.C. prin prisma documentelor de partid privind îmbunătățirea muncii politico-ideologice și primele rezultate încep deja să se contureze. Infuzia de spirit militant, revoluționar, analiza lucidă a largilor posibilități de care organizațiile dispun pentru înlăturarea deficiențelor existente au determinat adoptarea unor măsuri concrete, menite să aducă corecturi în toate compartimentele de activitate. Un accent deosebit a fost pus pe necesitatea întăririi vieții de organizație, pe acordarea unei atenții sporite pregătirii și desfășurării adunărilor generale ca factor propice și eficient pentru educația comunistă a tinerilor.

Pentru multe organizații, dezbaterile au evidențiat, pe lîngă altele, necesitatea imperioasă a acordării locului cuvenit adunării generale ca loc de manifestare a exigenței, a combativității și spiritului revoluționar. Ce a însemnat adunarea generală de dezbateri în viața organizației, care-i locul ei în acest context și ce perspective există pentru consolidarea acestui punct cîștigat în practica muncii de fiecare zi am încercat să stabilim cu prilejul unei discuții cu cîțiva tineri de la Uzina de reparații auto din Tg. Mureș.

„Consider adunarea generală consacrată dezbaterilor documentelor de partid — remarca utecistul **HOȚA ALEXANDRU** din secția I mecanică — **drept un eveniment deosebit în viața organizației noastre. În cadrul ei am avut posibilitatea exprimării plenare a adeziunii noastre la măsurile propuse de secretarul general al partidului, a hotărîrii de a face totul pentru a transpune în practică acest vast program. În același timp, adunarea generală de care vorbesc s-a deosebit de toate celelalte prin interesul pe care l-au suscitat**

AL. DOBRE

(Continuare în pag. a V-a)

MAREA ADUNARE POPULARĂ A

În cursul după-amiezii a avut loc, în Piața centrală a orașului, o mare adunare populară consacrată aniversării bicentenarului Reșiței industriale, eveniment cu profunde semnificații în viața acestui puternic centru industrial și muncitoresc, a poporului și a țării întregi.

O imensă mulțime de cetățeni s-a adunat aici și pe străzile din jur. Sînt siderurgiști și constructori de mașini, și ai marilor obiective industriale — români, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități — mineri din Moldova Nouă și Anina, muncitori din Bocșa și Caransebeș, țărani cooperatori din comunele de pe Valea Timișului și Almăjului. Deși cerul e înnourat și cerne o ploaie rece de toamnă, piața oferă un tablou plin de culoare și însuflețire. Flutură drapele roșii și tricolore. Pe mari panouri se văd inscripții care slăvesc partidul, patria socialistă. Domnește o atmosferă de mare însuflețire, caracteristică acestei zile de neuitat pentru toți reșițenii.

La adunarea populară sînt prezenți, de asemenea, reprezentanți ai unor unități siderurgice din țară, activiști de partid, de stat, din domeniul economiei, care au lucrat cu ani în urmă la Reșița, veniți la sărbătorirea vechii vetre a metalurgiei românești.

Apariția la balconul sediului Comitetului județean de partid a tovarășilor Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer, a celorlalți conducători de partid și de stat, este întîmpinată cu vii și îndelungi aplauze, cu ovații și urale.

Adunarea este deschisă de tovarășul **Trandafir Cocirlă**, prim-secretar al Comitetului județean Caraș-Severin al P.C.R., care a spus :

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele minerilor, siderurgiștilor, constructorilor de mașini și al muncitorilor din exploatarea și prelucrarea lemnului, în numele comuniștilor și al tuturor locuitorilor acestui județ, să salutăm prezența în mijlocul nostru a conducerii de partid și de stat, în frunte cu cel mai iubit și stimat fiu al poporului nostru — secretarul general al Partidului Comunist Român, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Participarea conducerii de partid și de stat la sărbătoarea a două secole de foc nestins în bătrîna Cetate a metalurgiei românești reprezintă un moment deosebit în viața Reșiței și a județului nostru.

În numele locuitorilor de pe aceste meleaguri — români, germani, sîrbi și de alte naționalități — vă aduc dumneavoastră, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai calde mulțumiri și totala noastră recunoștință, pentru că sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român, în frunte cu dumneavoastră, se înfăptuiește programul de dezvoltare a orînduirii socialiste în patria noastră, visul oamenilor muncii de pe aceste meleaguri.

În urmă cu două secole s-a creat la Reșița vatra unor uzine menite să prelucreze minereul existent aici, să producă metal și mașini. Lucrătorii acestor uzine au fost localnici, care, cu mult înainte, cunoșteau și practicau topitul și prelucratul metalului. Alături de români, s-au așezat la Reșița, de-a lungul timpului, și lucrători de alte naționalități — germani, maghiari, sîrbi și alții.

Pentru patronii acestor uzine — în principal monopolurile din vestul Europei — singura preocupare a fost obținerea unor profituri cît mai ridicate prin exploatarea nemiloasă a clasei muncitoare. Hale de producție insalubre, temperatura înaltă și gradul ridicat de poluare, executarea manuală a operațiunilor și ziua de lucru de 14 și 16 ore, caracterizau condițiile de muncă din acele vremuri.

Profiturile obținute cu sudoarea muncitorilor reșițeni au fost cheltuite dincolo de hotarele patriei noastre. Burghezia nu a investit nimic în domeniul edilitar-gospodăresc. Reșița a fost o localitate cu străzi desfundate, cu căsuțe mici, sărăcăcioase și insalubre. Singurul edificiu de cultură — Casa muncitorească — a fost ridicată de muncitori.

Această stare de lucruri a contribuit la unirea muncitorilor de toate naționalitățile, la declanșarea luptei pentru condiții mai bune de muncă și de viață.

Lupta clasei muncitoare la Reșița s-a ridicat însă la un nivel superior abia atunci cînd a luat ființă aici organizația Partidului Comunist Român. De atunci, partidul a condus cu fermitate lupta clasei muncitoare pentru drepturi politice și pentru o viață mai bună, pentru răsturnarea burgheziei exploatatoare și cucerirea puterii, pentru construcția vieții noi, socialiste.

Oamenilor care trăiesc aici partidul le e drag ca lumina ochilor, pentru că el a adus la Reșița lumina, zorii unei lumi noi. În anii orînduirii noastre Reșița s-a schimbat. Au fost construite furnale și oțelării noi, turnătorii și fabrici moderne pentru prelucrarea metalului ca : Fabrica de utilaj greu, Fabrica de motoare Diesel și altele. Orașul Reșița a căpătat o înfățișare nouă.

Oamenii muncii din Reșița conduși de partid au luptat și luptă cu abnegație pentru a-și aduce modesta lor contribuție la progresul patriei noastre socialiste. Cele 11 milioane tone de oțel, produse în anii regimului nostru, turbinele termo și hidro, cu generatoarele aferente, locomotivele cu aburi și apoi motoarele Diesel pentru locomotivele electrice și Diesel hidraulice, utilajele pentru metalurgie, chimie și pentru alte ramuri ale economiei naționale, reprezintă aportul Reșiței la edificarea socialismului în patria noastră.

Noi cunoaștem că dumneavoastră personal vă ocupați neobosit de înflorirea întregii țări, iar Reșiței îi acordați o atenție deosebită. Grija dumneavoastră pentru Reșița și județul Caraș-Severin s-a manifestat și astăzi cu prilejul vizitei făcute în cele două mari uzine, iar prețioasele dumneavoastră indicații ne vor ajuta pentru îmbunătățirea întregii noastre activități viitoare.

Alături de oamenii muncii din patria noastră, comuniștii, toți locuitorii județului Caraș-Severin dau o înaltă apreciere activității neobosite ce o desfășurați pentru elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe marxist-leniniste a partidului și statului nostru, consecvenței cu care militați pentru dezvoltarea legăturilor frățești cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești.

Apreciem ca o contribuție deosebită la întărirea unității țărilor socialiste vizita în țările socialiste din Asia a delegației de partid și de stat condusă de dumneavoastră. Aceasta a constituit un moment important în întărirea continuă a relațiilor de prietenie și colaborare ale partidului și țării noastre cu partidele și țările vizitate și, în același timp, o contribuție prețioasă la cauza refacerii unității tuturor țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, la întărirea coeziunii frontului antiimperialist.

Pentru activitatea dumneavoastră laborioasă desfășurată în fruntea partidului și statului nostru, în elaborarea și înfăptuirea politicii interne și externe a partidului, vă aducem mulțumirile și recunoștința noastră.

În prezența miilor de participanți la adunare a avut loc solemnitatea înmînării unor înalte ordine și titluri ale Republicii Socialiste România, conferite cu prilejul aniversării a două secole de activitate neîntreruptă a industriei reșițene.

Înaltele distincții au fost înmînate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România.

Secretarul Consiliului de Stat, tovarășul Constantin Stătescu, a dat citire Decretelor Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, prin care se conferă Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa I, Combinatului Siderurgic-Reșița și Uzinei de construcții de mașini-Reșița, precum și titlul de „Erou al muncii socialiste" și medalia de aur „Secera și Ciocanul" unor cadre din industria siderurgică reșițeană.

De asemenea, prin Decret al Consiliului de Stat, pentru merite deosebite în muncă, cu prilejul aniversării a două secole de activitate neîntreruptă a industriei reșițene, s-a conferit **Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I** tovarășilor : Marin C. Dobre, șef de atelier la Uzina de construcții de mașini, Dobre Șt. Pleșoianu, maistru principal la Combinatul siderurgic ; **Ordinul „23 August", clasa I** tovarășilor : Dumitru V. Gropșan, pensionar, Mihail M. Lupșan, maistru principal oțelar la Combinatul siderurgic, Aurel C. Mureșan, șef de atelier la Uzina de construcții de mașini, Ioan N. Sbierea, director tehnic la Grupul de uzine-Reșița ; **„Ordinul Muncii", clasa I** tovarășilor : Anton C. Almăjan, pensionar, Constantin I. Dan, director general adjunct la Combinatul siderurgic, Eric F. Feith, maistru la Uzina de construcții de mașini, Emeric Gonda, laminator șef la Combinatul siderurgic, Iosif A Griesbacher, maistru electrician la Combinatul siderurgic, Dumitru T. Neagrău, director la Combinatul siderurgic, Iuliu Adolf Zweker, pensionar, Ioan G. Sfercoglia, prim-secretar al Comitetului municipal Reșița al P.C.R. ; **Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România", clasa a II-a** tovarășilor : Nicolae D. Angheloiu, secretarul Comitetului uzinal de partid al Combinatului siderurgic, Ion V. Cazacu, secretarul Comitetului de partid al Uzinei de construcții de mașini, Eugen D. Dăscălache, director la Grupul de uzine Reșița, Vasile N. Enășescu, strungar la Uzina de construcții de mașini, Niculai C. Lupașcu, laminator șef la Combinatul siderurgic, Petru A. Oprinescu, șef de secție la Combinatul siderurgic ; **Ordinul „23 August" clasa a II-a** tovarășilor : Nicolae G. Andriți, tehnician principal la Combinatul siderurgic, Traian I. Ciorbă, turnător șef la Combinatul siderurgic, Pavel P. Daud, director la Uzina de construcții de mașini, Francisc N. Kiraly, șef de atelier la Uzina de construcții de mașini, Dumitru D. Mandric, șef de atelier la Uzina de construcții de mașini, Richard I. Szattinger, director la Combinatul siderurgic ; **„Ordinul Muncii" clasa a II-a** tovarășilor : Ion G. Burileanu, electrician la Combinatul siderurgic, Rudolf A. Barany, topitor la Uzina de construcții de mașini, Iosif G. Belgrasch, maistru principal la Uzina de construcții de mașini, Nichita A. Boru, maistru principal la Uzina de construcții de mașini, Mihai G. Chivari, președintele Comitetului sindicatului din Combinatul siderurgic, Ion I. Dăscălescu, director la Combinatul siderurgic, Mihai M. Gavra, lăcătuș la Uzina de construcții de mașini, Iosif-Aurel I. Ieremia, director tehnic la Combinatul siderurgic, Francisc V. Kasak, pensionar, Ladislau A. Kapornyai, maistru furnalist la Combinatul siderurgic, Ion G. Pânescu, maistru la Combinatul siderurgic, Gheorghe I. Papovă, maistru principal la Combinatul siderurgic, Alexandru F. Pomean, șef de atelier la Combinatul siderurgic, Ervin H. Paliczka, strungar la Uzina de construcții de mașini, Iosif S. Sandt, strungar la Uzina de construcții de mașini, Poldor G. Sulea, inginer la Uzina de construcții de mașini, Mihai I. Trocan, șef de echipă la Uzina de construcții de mașini-Reșița, Dimitrie D. Tablă, șef de echipă la Uzina de construcții de mașini, Gheorghe A. Velcelean, mecanic la Combinatul siderurgic, Maria A. Vermeșan, lăcătuș la Uzina de construcții de mașini.

Prin același Decret, s-au conferit, de asemenea, alte 354 ordine și 806 medalii ale Republicii Socialiste România unor muncitori, maiștri, tehnicieni, ingineri, economiști și funcționari de la Combinatul siderurgic și Uzina de construcții de mașini din Reșița.

A luat apoi cuvîntul **Savu Constantin**, director general al Centralei siderurgice Reșița, care a spus :

Permiteți-mi să exprim de aici, de la tribuna acestei mari și emoționante adunări populare, consacrată uzinelor reșițene bicentenare, bucuria și satisfacția miilor de siderurgiști și constructori de mașini din „Cetatea de foc" de a avea în mijlocul lor, la această memorabilă aniversare, pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, precum și pe ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat.

Trăind sentimentele de recunoștință și înaltă cinstire a faptelor de muncă ale înaintașilor noștri, în același timp simțim o înaltă mîndrie patriotică și cetățenească pentru realizările pe care oamenii Reșiței de azi, alături de întregul nostru popor, le-au obținut în ultimii 27 de ani, sub conducerea înțeleaptă și clarvăzătoare a Partidului Comunist Român.

Sîntem nespus de mîndri, mult stimate tovarășe secretar general, că ați acceptat invitația de a fi alături de noi în această zi memorabilă a sărbătoririi a două secole de activitate industrială neîntreruptă pe vatra de foc a Reșiței.

Dedicată sărbătoririi bicentenarului activității continue a uzinelor din Reșița, adunarea de azi, onorată de înalta dumneavoastră prezență și a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru, va rămîne înscrisă cu litere de aur în cartea de aur a Reșiței. Această amplă și emoționantă manifestare va figura la loc de cinste în filele istoriei metalurgiei românești, în inimile și conștiința noastră a tuturor, ca unul din cele mai importante și semnificative momente din șirul manifestărilor care au precedat sărbătoarea noastră de azi.

Sîntem îndatorați partidului nostru pentru condițiile mereu mai bune de muncă și viață pe care ni le-a creat și ni le creează. Exprimăm aici, în fața dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, la acest excepțional moment de cinstire a tradițiilor muncitorești, de muncă și luptă a metalurgiștilor reșițeni, legămîntul nostru fierbinte de a ridica pe noi trepte moștenirea valoroasă a înaintașilor.

Ne angajăm să înnobilăm tot mai mult, cu caratele muncii noastre prezente, atributele de preț ale moștenirii Reșiței muncitoare — măiestria și exigența profesională, capacitatea de creație tehnică și devotamentul pentru cauza socialismului și comunismului.

Folosesc acest prilej pentru a vă raporta, tovarășe secretar general, că toți oamenii muncii din Reșița sînt angajați cu întreaga lor putere de muncă și capacitate în măreața operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră. Cincinalul precedent a fost încheiat de colectivele Combinatului siderurgic și Uzinei constructoare de mașini cu realizări remarcabile.

Cu aceeași dăruire muncesc siderurgiștii și constructorii de mașini pentru îndeplinirea exemplară a prevederilor planului cincinal pe perioada 1971—1975. În primele 8 luni ale acestui an, Combinatul siderurgic și Uzina constructoare de mașini Reșița au realizat în plus produse în valoare de peste 100 milioane lei.

Actualul plan cincinal pune sarcini deosebite în fața colectivelor de muncă ale Combinatului și Uzinei constructoare de mașini Reșița. În paralel cu creșterile de producție accentuăm în mod deosebit latura calitativă a producției. Creșterea eficienței economice o realizăm, tovarășe secretar general, și prin transpunerea cu fermitate în viață a indicațiilor deosebit de prețioase pe care ni le-ați dat cu prilejul vizitei pe care ați făcut-o acum trei ani în secțiile Combinatului și Uzinei constructoare de mașini. Continuăm cu succes acțiunile de autoutilare și autodotare, în cadrul celor două uzine.

Muncind cu pricepere și fără răgaz, exploatînd la maximum capacitățile de producție existente, orientîndu-ne întreaga activitate după indicațiile date de dumneavoastră personal, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, sîntem hotărîți să adăugăm noi izbînzi de muncă realizărilor de pînă acum, să obținem cît mai curînd posibil indici de producție și economici comparabili cu cei obținuți în statele cele mai industrializate ale lumii.

Ca și pînă acum, vă asigurăm, tovarășe secretar general, că și pe viitor vom fi alături de dumneavoastră, care, aflîndu-vă în fruntea partidului și statului, desfășurați cu deosebită hotărîre și consecvență o activitate plină de pasiune comunistă în interesul construirii socialismului și comunismului în patria noastră, în interesul cauzei socialismului și comunismului pe plan internațional.

Vă asigurăm, iubite tovarășe secretar general, că uzinele din Reșița, dotate cu o tehnică modernă de prim rang și în care lucrează oameni cu înalt nivel de calificare, sînt capabile să înfăptuiască orice sarcină trasată de conducerea de partid și de stat.

Mulțumindu-vă pentru înaltele distincții care au fost acordate celor două uzine, în numele meu personal și al celorlalți decorați, ca semn al înaltei prețuiri a muncii noastre neobosite, vă asigurăm, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că siderurgiștii și constructorii de mașini din uzinele reșițene bicentenare, piloni de nădejde ai industrializării socialiste a țării, se vor găsi întotdeauna — cu faptele și implicațiile lor de muncă — în primele rînduri ale harnicului detașament al metalurgiștilor în grandioasa operă de edificare a socialismului și comunismului pe pămîntul României.

Mulțumindu-vă încă o dată pentru aprecierea acordată, pentru rezolvarea problemei majore de stabilire a amplasamentului noului sector de laminare al combinatului, pentru participarea dumneavoastră la măreața sărbătoare a Reșiței bicentenare, vă dorim, multe iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, să trăiți mulți ani, în deplină sănătate și fericire spre bucuria și folosul întregii noastre mișcări, a României socialiste, cunoscută și prețuită azi în lume.

În cuvîntul său, **Cercega Traian**, lăcătușul, maistru la Uzina constructoare de mașini Reșița a spus :

Prezența în mijlocul locuitorilor din municipiul Reșița a iubitului nostru conducător de partid și de stat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, reprezintă un minunat prilej de a mă face mesagerul vechilor membri de partid de pe aceste meleaguri pentru a transmite secretarului general al partidului nostru, celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, multă sănătate și viață îndelungată.

Stăpînit de emoția și bucuria pe care o împărtășesc toți locuitorii Reșiței în aceste momente, vreau să aduc mulțumirile noastre, ale membrilor de partid din ilegalitate, scumpului nostru tovarăș Nicolae Ceaușescu, pentru grija, respectul și încrederea ce ne-o acordă, consultîndu-ne în problemele majore ale politicii generale a partidului și statului nostru.

Iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, noi, generația de ieri, care am luptat pentru consfințirea dreptului la muncă și o viață omenească celor care trudeau în condiții grele în fabrici, mine și pe ogoare, avem fericirea de a ne vedea astăzi aceste vise împlinite. Și dacă ele au devenit realitate, aceasta se datorește partidului nostru iubit — partidului comuniștilor.

Nu o dată, delegați din multe țări capitaliste care ne-au vizitat uzina, secția în care lucrez, au declarat : „La noi nu există o asemenea mare hală, spațioasă, luminată, condiții excepționale pentru confecționat modele ca la voi". E firesc, într-o țară capitalistă nimeni nu se interesează de viața muncitorilor.

La noi, la Reșița, societatea anonimă pe acțiuni — U.D.R. — nu s-a gîndit niciodată să aloce sume din care să se construiască hale cu condiții corespunzătoare de muncă, locuințe, cămine, case de cultură, creșe, spitale și alte obiective de interes obștesc pentru creșterea nivelului de trai material și cultural al reșițenilor, al locuitorilor de pe aceste meleaguri.

Realitățile de azi din România socialistă nu pot fi contestate de nimeni. Sînt în măsură să spun că oamenii care nu ne-au văzut Reșița și țara de un sfert de veac au rămas pur și simplu uluiți de realizările obținute de harnicul nostru popor.

Spun toate acestea, tovarăși, nu pentru că am cuvîntul la o adunare festivă. Am spus toate acestea în puține cuvinte pentru că nu toți tovarășii prezenți cunosc trecutul zbuciumat al muncitorilor care au lucrat pe întinsele domenii ale societății U.D.R.

Reșița este în plină înflorire, ca de altfel întreaga noastră țară. La prefacerile înnoitoare ne aducem contribuția atît noi, cei din generația mai veche, cît și cei mai tineri locuitori ai acestei vetre metalurgice. Nouă, celor care am simțit din plin gustul amar al exploatării, al nesiguranței zilei de mîine în regimul trecut, ne revine datoria de a ne aduce o contribuție mai substanțială la educarea tinerei generații în spiritul muncii și al cinstei, să-i facem să înțeleagă mai bine politica înțeleaptă a partidului nostru.

Vă asigurăm, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, că noi, vechi militanți ai partidului, avînd drept ghid programul elaborat de dumneavoastră privind îmbunătățirea muncii politico-ideologice și cultural-educative, vom face totul pentru a crește un tineret viguros, înarmat cu ideologia partidului, care să ducă mai departe tradițiile revoluționare ale clasei noastre muncitoare.

În încheiere, mă angajez în fața iubitului nostru conducător, tovarășul Nicolae Ceaușescu, și a celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, a tuturor celor prezenți, că la locul meu de muncă, ca vechi membru de partid și ca deputat în Consiliul popular al județului, îmi voi face pe deplin datoria în interesul socialismului, pentru binele oamenilor.

Ringeizen Gertrude, profesoară la Liceul industrial din localitate, care a luat cuvîntul în continuare, a spus :

Prezenta dumneavoastră, mult stimate tovarășe secretar general, la marea sărbătoare a celor două uzine reșițene umple de bucurie inimile noastre, ale tuturor celor prezenți, români, germani, sîrbi, maghiari și de alte naționalități, care ne-am înfrățit în muncă, aici în Reșița, în mereu tînăra „Cetate de foc".

Bucuriei de a vă avea ca oaspete îi adăugăm sentimentele de aleasă prețuire pe care vi le purtăm dumneavoastră, cel mai iubit fiu al poporului român, pentru neobosita și multilaterala activitate ce o desfășurați în fruntea partidului și statului, pentru elaborarea și înfăptuirea înțeleptei politici interne și internaționale a scumpei noastre patrii.

Am pășit în primele zile ale noului an școlar hotărîți ca în misiunea noastră de educatori să sădim în sufletul copiilor înaltele sentimente de patriotism și prietenie frățească, de dragoste nemărginită față de partid, față de conducerea sa înțeleaptă, față de dumneavoastră tovarășe Nicolae Ceaușescu, mult prețuitul și iubitul conducător al partidului și statului nostru.

Angajați plenar pentru traducerea în fapte a mărețului program de îmbunătățire a activității politico-ideologice, de formare a conștiinței înaintate, comuniste, ne exprimăm hotărîrea de a nu precupeți nimic pentru a îndeplini cu un înalt simț de răspundere sarcinile ce ne revin.

Este de datoria noastră de a educa elevii în spiritul dragostei și respectului față de muncă, față de tot ce făurește poporul nostru, de a-i integra în fluxul creator de bunuri materiale și spirituale, pentru propășirea societății noastre socialiste.

Conștiința misiunii noastre sociale ne impune să milităm consecvent pentru creșterea combativității revoluționare, să facem totul pentru ca școala să combată influențele ideologiei străine și să cultive la elevii noștri sentimentul mîndriei patriotice, dragostea și respectul pentru tot ceea ce se înfăptuiește în patria noastră comună — România socialistă.

În calitatea pe care o am, ca educatoare și ca reprezentantă a oamenilor muncii de naționalitate germană din județul Caraș-Severin, ne angajăm în fața dumneavoastră, iubite tovarășe secretar general, să muncim cu dăruire și perseverență, cu exigență și fermitate pentru sporirea contribuției noastre la educarea revoluționară, partinică a tinerei generații, la realizarea politicii înțelepte a Partidului Comunist Român.

Vă dorim, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, sănătate deplină și multă putere de muncă în activitatea ce o depuneți pentru înflorirea patriei noastre socialiste, pentru fericirea poporului român.

Strungarul **Mihai Birțu**, de la Uzina constructoare de mașini Reșița, a spus :

Cinstea de a avea în mijlocul nostru pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, pe ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat ne umple inimile de mîndrie și bucurie.

Vă rog să-mi permiteți, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ca în numele colegilor mei de muncă să ne exprimăm direct sentimentele de dragoste și prețuire față de activitatea neobosită ce o desfășurați în fruntea partidului și statului, spre binele patriei noastre socialiste, al întregului popor.

Avîndu-vă în mijlocul nostru, este un minunat prilej de a vă prezenta realizările noastre, de a ne manifesta totala adeziune față de activitatea laborioasă desfășurată de partidul și statul nostru. Am deosebita satisfacție de a vă raporta că salariații secției de motoare Diesel, colectiv din care fac și eu parte, în frunte cu comuniștii, au realizat în decursul a 10 ani de activitate, pînă la sfîrșitul lui 1970, cel de-al 1 000-lea motor Diesel de 2 300 CP., iar în acest an colectivul secției noastre și-a îndeplinit lună de lună sarcinile de plan, cît și angajamentele luate. Azi, cînd sărbătorim 200 de ani de activitate a uzinei, mulțumim din inimă partidului și statului nostru pentru încrederea pe care o are în muncitorii, inginerii și tehnicienii reșițeni, încredințîndu-le să realizeze mașini și agregate de înaltă tehnicitate.

Vă asigurăm, iubite tovarășe Nicolae Ceausescu, că oamenii muncii români, sîrbi, germani și de alte naționalități vor urma neabătut politica internă și externă a partidului și statului nostru, vor depune întreaga lor putere de muncă pentru a îndeplini cu cinste sarcinile care le revin. Prezența dumneavoastră în bătrîna „Cetate de foc Reșița", prețioasele indicații pe care ni le-ați dat cu prilejul vizitei în uzina noastră, constituie un imbold pentru toți constructorii de mașini de a munci mereu mai bine în folosul patriei noastre socialiste, al întregului nostru popor.

Onoarea care mi s-a făcut acordîndu-mi-se înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, reprezintă o înaltă apreciere și încredere dată colectivului din care fac parte și vă asigur, dragi conducători, că vom face totul pentru a înfăptui cu cinste sarcinile încredințate.

Să trăiți mulți ani, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu.

Adresîndu-se secretarului general al partidului, **Stamatovici Stanco**, maistru la Combinatul siderurgic Reșița, a spus :

Cu emoție și bucurie nemărginită îmi exprim dragostea fierbinte, profunda recunoștință și mulțumirea oamenilor muncii de la secția reparații și montaje agregate siderurgice, pentru că vă aflați din nou în mijlocul siderurgiștilor și constructorilor de mașini reșițeni.

Noi vă primim cu dragostea, respectul și căldura care se cuvine celui mai iubit fiu al poporului, exponent al intereselor, năzuințelor și aspirațiilor tuturor celor ce muncesc, fără deosebire de naționalitate, sărbătorind cei 200 de ani de foc nestins la Reșița cu rezultatele cele mai de seamă care le-a cunoscut vreodată istoria acestor meleaguri.

Urmînd politica profund marxist-leninistă a partidului, oamenii muncii din județul Caraș-Severin — români, germani, sîrbi și de alte naționalități — trăiesc și muncesc înfrățiți, strîns uniți în jurul partidului și guvernului nostru, pentru a da viață mărețului program trasat de cel de-al X-lea Congres al Partidului Comunist Român, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în scumpa noastră patrie.

Colectivul de muncitori, ingineri și tehnicieni din secția reparații și montaje agregate siderurgice din care fac parte s-a străduit să se achite de sarcinile ce i-au revenit aducîndu-și contribuția la realizarea și depășirea planului de producție al Combinatului siderurgic Reșița la fontă, oțel și laminate.

O sarcină de o însemnătate deosebită care revine colectivului nostru este și aceea de a reconstrui și moderniza liniile de laminare, lucrare care la ora actuală se desfășoară conform graficelor de reparații. Vă raportăm că termenul de dare în funcțiune a acestor linii va fi scurtat.

Iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, oamenii muncii de naționalitate sîrbă din municipiul Reșița și din întreg județul Caraș-Severin m-au împuternicit să vă transmit totala lor adeziune la politica internă și externă a statului nostru, hotărîrea lor fermă de a depune toate eforturile pentru traducerea în viață a tuturor sarcinilor pe care partidul nostru comunist ni le încredințează.

Vă urez dumneavoastră, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu și celorlalți tovarăși din conducerea de partid și de stat, multă sănătate și putere de muncă pentru ridicarea României socialiste pe noi culmi ale civilizației și progresului.

Să ne trăiți mulți ani, tovarășe Nicolae Ceaușescu.

Primit cu vii și îndelungi aplauze, cu urale puternice, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Participanții au urmărit cu viu interes, cu deplină aprobare, cuvîntarea secretarului general al partidului, subliniind-o cu repetate și îndelungi aplauze, cu urale și ovații. Uniți în gînduri, uniți în fapte, uniți prin același ideal, oamenii muncii din Reșița, fără deosebire de naționalitate, dau glas dragostei lor unanime pentru Partidul Comunist Român și pentru conducerea sa încercată, în frunte cu tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru patria noastră, România socialistă. Este o vibrantă expresie a unității de monolit dintre partid și popor, a adeziunii depline la politica marxist-leninistă, internă și externă a P.C.R. a hotărîrii ferme de a milita neabătut pentru înfăptuirea ei, de a contribui cu toate forțele la edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate în patria noastră, la întărirea unității țărilor socialiste, a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, la victoria cauzei socialismului și comunismului.

În încheierea adunării, adresîndu-se secretarului general al partidului, tovarășul Trandafir Cocirlă a spus : „Vă mulțumim din inimă pentru aprecierile calde făcute la adresa muncii noastre și pentru înaltele distincții acordate celor două uzine reșițene și unui însemnat număr de muncitori, ingineri, tehnicieni și maiștri. Indicațiile dumneavoastră sînt pentru organizația județeană de partid, pentru toți comuniștii, pentru toți oamenii muncii din municipiul și județul nostru un program concret de acțiune, care va sta la baza întregii noastre activități.

Comuniștii și toți oamenii muncii din acest județ — români, germani, sîrbi și de alte naționalități — dau o înaltă apreciere politicii partidului și statului nostru, muncii neobosite pe care dumneavoastră o desfășurați în fruntea partidului și statului.

La Reșița, străveche vatră a industriei românești — Partidul Comunist Român are un puternic detașament, este urmat cu credință și dragoste, ca și în întreaga țară, de toți oamenii muncii.

Vă asigurăm, scumpe tovarășe Nicolae Ceaușescu, că oamenii muncii din această cetățelă proletară vor desfășura în continuare, sub conducerea Partidului Comunist Român, o activitate susținută și prodigioasă, vor dezvolta aceste mari uzine, vor făuri oțelul și masinile necesare economiei noastre socialiste.

Pe baza programului elaborat de dumneavoastră pentru îmbunătățirea activității politico-ideologice organizația județeană de partid va milita pentru ca oamenii de aici să aibă țăria oțelului, o puternică conștiință socialistă, să fie caracterizați cu toții de o nețărmurită dragoste pentru partid și patria noastră socialistă.

Vă mulțumim încă o dată pentru indicațiile și ajutorul multilateral acordat și vă urăm, tovarășe Nicolae Ceaușescu, multă sănătate și putere de muncă pentru binele poporului și al patriei noastre socialiste !"

OAMENILOR MUNCII DIN REȘIȚA

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu

Dragi tovarăși,

Doresc să încep prin a vă adresa dumneavoastră, tuturor locuitorilor municipiului Reșița și ai județului Caraș-Severin un călduros salut din partea Comitetului Central al partidului, a Consiliului de Stat și a guvernului Republicii Socialiste România. **(Aplauze puternice, îndelungate).**

Vizita pe care o facem astăzi și această adunare populară sînt consacrate unui eveniment istoric din viața orașului dumneavoastră — și anume împlinirea a 200 de ani de la începerea activității siderurgice. Iată de ce doresc să vă adresez cele mai calde felicitări cu prilejul acestui mare eveniment din viața localității dumneavoastră. **(Aplauze puternice, ovații).**

Timp de 175 de ani, Reșița n-a ajuns să producă anual decît circa 200 mii tone de oțel; astăzi, ea produce aproape 800 mii tone, iar în 1975 va trebui să realizeze 1,1 milioane tone. Iată de ce aș dori să adaug la istoria dumneavoastră străveche și istoria mai nouă, a perioadei edificării socialiste — cînd Reșița a cunoscut o puternică dezvoltare și înflorire — și să vă felicit călduros pentru rezultatele deosebite obținute în construcția socialistă. **(Aplauze îndelungate).** Și, deoarece în Reșița lucrează de un timp, ca unitate separată, și Uzina constructoare de mașini, aceste felicitări sînt adresate deopotrivă și constructorilor de mașini care, la fel ca siderurgiștii, au obținut rezultate deosebite în anii socialismului; de fapt, Uzinele constructoare de mașini din Reșița se numără printre cele mai mari uzine din România! **(Aplauze îndelungate, puternice).**

În cursul vizitei de astăzi, am putut constata cu deosebită satisfacție schimbările care au intervenit în activitatea acestor două importante uzine de la ultima vizită pe care am făcut-o aici. Aș dori să menționez rezultatele bune obținute atît în ce privește realizarea planului cincinal încheiat la sfîrșitul anului 1970, cît și în îndeplinirea și depășirea sarcinilor noului plan cincinal pe primele opt luni ale anului, și să adresez cele mai calde felicitări tuturor lucrătorilor — muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor — colectivelor de conducere ale acestor două mari uzine. **(Aplauze puternice).**

Cunoașteți programul elaborat de Congresul al X-lea privind dezvoltarea industriei socialiste în România. În cadrul uriașei activități pe care clasa noastră muncitoare, întregul popor sînt chemate s-o desfășoare în următorii cinci ani, celor două uzine reșițene le revin sarcini deosebit de mari. Ținînd seama de experiența îndelungată a acestor două colective de muncitori și specialiști, am considerat că trebuie să aducem unele îmbunătățiri față de planul inițial, în sensul majorării producției, atît la Combinatul siderurgic, cît și la Uzinele constructoare de mașini. Dorim ca oțelarii, siderurgiștii de aici să producă mai mult, să dea oțeluri de mai bună calitate; vrem ca Reșița să devină unul din principalele centre producătoare de oțel de înaltă tehnicitate. **(Aplauze îndelungate).** De asemenea, avînd în vedere experiența Uzinelor constructoare de mașini din Reșița, am ajuns la concluzia să-i majorăm — într-un mod substanțial — sarcinile din actualul cincinal. De altfel, în program era prevăzut să începeți să produceți și motoare navale, dar am mai adăugat la aceasta și o secție nouă de utilaj siderurgic. Sperăm că constructorii de mașini vor reuși să realizeze în bune condițiuni aceste sarcini mari care le stau în față. Aceasta este — ca să spun așa — darul pe care îl fac Comitetul Central al Partidului și guvernul muncitorilor și inginerilor din Reșița. Aceasta este o dovadă a încrederii pe care partidul o are în clasa muncitoare, în oamenii muncii din acest vechi centru muncitoresc al patriei noastre! **(Aplauze puternice).**

Avem deplina convingere că colectivele de oameni ai muncii din Reșița — care și pînă acum și-au îndeplinit cu cinste sarcinile ce le-au avut — vor lua toate măsurile și, sub conducerea organizațiilor de partid, vor realiza în bune condițiuni prevederile noului cincinal, situîndu-se astfel pe unul din locurile fruntașe în sectoarele respective de activitate din întreaga țară. **(Aplauze puternice).**

Folosind prilejul împlinirii a 200 de ani de existență a uzinelor — și adăugînd la aceasta și rezultatele bune obținute în anii construcției socialiste — am hotărît să fie decorate ambele uzine cu Ordinul „Steaua Republicii Socialiste România" clasa I. Țin să felicit aceste colective, pe toți muncitorii, tehnicienii și inginerii, considerînd că înmînarea acestor înalte distincții ambelor uzine, colectivelor lor, înseamnă atît o apreciere a activității de pînă acum a oamenilor muncii din aceste întreprinderi, cît și o manifestare a încrederii în activitatea pe care o vor desfășura în viitor. **(Aplauze îndelungate, puternice).** Țin, de asemenea, să adresez felicitări noilor Eroi ai Muncii Socialiste din Reșița, celorlalți tovarăși care au primit astăzi ordine ale Republicii Socialiste România — sau care le vor primi ulterior — și să le urez tuturor multe și multe succese în activitatea lor viitoare. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Dragi tovarăși,

În anii socialismului, o dată cu puternica dezvoltare a uzinelor reșițene, s-au produs transformări adînci în viața orașului, a municipiului de astăzi, a tuturor locuitorilor lui. Cunoașteți bine cum arăta Reșița în trecut; vedeți ce s-a construit aici în anii socialismului, ce s-a realizat în cincinalul care a trecut. Cunoașteți, de asemenea, prevederile noului cincinal în acest domeniu. Într-adevăr, Reșița se înfățișează astăzi ca un oraș modern și are perspectiva să se numere printre orașele bine organizate, care să asigure oamenilor muncii condiții de locuit și de viață din cele mai bune. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Preocupîndu-ne de dezvoltarea celor două uzine principale din municipiul dumneavoastră, am ajuns la concluzia să construim și unele unități de industrie ușoară, care să ofere condiții de muncă îndeosebi femeilor. În acest sens, în actualul cincinal se vor construi aici o filatură și o țesătorie, unde vor lucra peste 2 000 de muncitori, în marea majoritate femei. **(Aplauze puternice).**

Nu doresc să mă refer la alte construcții social-culturale care se prevăd a fi realizate la Reșița. Aceste prevederi vă sînt cunoscute — și am convingerea că tovarășii de la Consiliul popular orășenesc vor acționa în așa fel încît ele să fie realizate la timp, asigurînd îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii.

După cum vedeți, tovarăși, o dată cu preocuparea pentru dezvoltarea industriei, sporirea continuă a producției și ridicarea calității producției, ne îngrijim permanent de creșterea bunăstării maselor populare. Întreaga politică a partidului nostru este închinată omului, fericirii lui! Socialismul însuși înseamnă bunăstarea și fericirea tuturor celor ce muncesc! Vom face totul ca viața poporului român să devină cît mai fericită, cît mai îmbelșugată! În aceasta constă linia generală elaborată de Congresul al X-lea al partidului, aceasta este, de fapt, țelul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România! **(Aplauze puternice, îndelungate, ovații).**

Dragi tovarăși,

Nu aș putea să nu reamintesc, la această adunare populară, frumoasele tradiții revoluționare ale Reșiței. După cum știți, acum trei ani am aniversat aici împlinirea a 100 de ani de la înființarea primei organizații muncitorești din Reșița, care a avut legături cu Internationala I. Istoria Reșiței, este deci strîns legată de istoria dezvoltării mișcării revoluționare din România și, ulterior, de istoria creării și dezvoltării Partidului Comunist. Aici, la Reșița, a existat o puternică organizație a Partidului Comunist; a existat, de asemenea, după cum știți, aici, o organizație a Partidului Social Democrat; după unificare, din aceste organizații s-a dezvoltat o puternică organizație a Partidului Comunist Român, care conduce întreaga activitate de construcție socialistă din Reșița. Iată de ce aș dori ca, în mod deosebit, adresez la această adunare calde felicitări vechilor membri ai partidului nostru, vechilor revoluționari, cît și noilor comuniști. Împreună, ei formează astăzi o puternică organizație — de circa zece mii de membri — care se situează în fruntea luptei pentru realizarea sarcinilor stabilite de Congresul al X-lea al partidului, unind în jurul ei pe toți cei ce muncesc din Reșița. **(Aplauze puternice, îndelungate, ovații).**

Aici, în Reșița, au trăit, au lucrat și au luptat împreună români, germani, maghiari, sîrbi și alte naționalități. Împreună, ei au făurit tot ce s-a ridicat pe aceste meleaguri. Împreună au constituit și organizațiile muncitorești și prima grupă comunistă din 1918, au format și sfatul muncitoresc care în 1918 a votat pentru unirea țării noastre, aducîndu-și contribuția la crearea statului național român. Muncind și luptînd împreună, oamenii muncii din Reșița, fără deosebire de naționalitate, au făurit o puternică unitate și frăție, așa cum s-a făurit în întreaga noastră țară o puternică unitate care asigură dezvoltarea cu succes a construcției socialiste din România, independența și suveranitatea patriei noastre socialiste **(Aplauze puternice, îndelungate).** De fapt, dumneavoastră știți bine că, atunci cînd trebuie să produci, oțel sau fontă, nimeni nu te întreabă ce naționalitate ai, ci dacă cunoști bine meseria! La fel, dacă trebuie să produci motoare electrice sau diferite alte mașini, ești întrebat dacă știi să le realizezi. Clasa noastră muncitoare, muncitorimea, indiferent de naționalitate, a avut și are un singur deziderat: acela de a fi stăpînă pe destinele sale, de a-și asigura, prin unitatea sa în jurul Partidului Comunist Român, o dezvoltare liberă, bunăstarea și fericirea. De aceea, pentru rezișteni — ca și pentru toți oamenii muncii din România, fără deosebire de naționalitate — se pune o singură problemă: de a face totul pentru a întări unitatea în jurul Partidului Comunist Român, pentru înfăptuirea politicii sale interne și externe — politică ce corespunde pe deplin năzuințelor tuturor oamenilor muncii. **(Aplauze îndelungate, puternice).**

Dezvoltînd economia, amplasînd în mod rațional industria, forțele de producție pe întregul teritoriu al țării, creăm condițiile pentru manifestarea în fapt a adevăratei egalități în drepturi, inclusiv în ce privește condițiile de învățămînt și activitatea culturală în limba proprie. Partidul nostru a înfăptuit și înfăptuiește consecvent politica sa marxist-leninistă de deplină egalitate în drepturi între toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate! Aceasta constituie una din marile realizări ale partidului comuniștilor! **(Aplauze puternice).**

Întreaga noastră activitate este legată, desigur, de rezolvarea multiplelor probleme ale dezvoltării României. Partidul nostru comunist consideră că îndatorirea sa fundamentală este de a se preocupa de edificarea în cele mai bune condițiuni a noii orînduiri, de aplicarea legităților generale ale construcției socialiste la condițiile concrete ale României. Prin aceasta, el își îndeplinește îndatorirea sa de partid comunist în fața clasei muncitoare, a întregii noastre națiuni. Totodată, noi considerăm că, îndeplinindu-ne această obligație, răspundem și unei îndatoriri internaționale, deoarece, realizînd în bune condițiuni dezvoltarea socialistă a României, ne facem datoria și față de clasa muncitoare din țările socialiste, de popoarele care construiesc socialismul, de forțele revoluționare, antiimperialiste de pretutindeni. Edificînd cu succes orînduirea nouă în patria noastră, contribuim în același timp la întărirea forței și prestigiului socialismului în lume; de aceea, noi ponem și vom pune și în viitor pe primul plan făurirea în cele mai bune condiții a construcției socialiste în România. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Desigur, nu uităm nici un moment că îndatoririle noastre internaționale nu se opresc aici, că trebuie să dezvoltăm continuu colaborarea cu toate țările socialiste, cu partidele comuniste și muncitorești, cu toate forțele antiimperialiste. Istoria mișcării revoluționare, istoria partidului nostru constituie o dovadă grăitoare a felului în care comuniștii români — iar în anii construcției socialiste întregul nostru popor — au stat și stau să răspundă acestor înalte îndatoriri internaționaliste. Am fost prezenți și pe barricadele Comunei din Paris și ale revoluției din Rusia, am luptat împotriva fascismului din Spania și din alte țări; în timpul celui de-al doilea război mondial, comuniștii și antifaciștii români și-au dat din plin contribuția de sînge la victoria finală asupra fascismului; de asemenea, armata română, poporul român au luptat și au dat grele jertfe în bătăliile pentru înfrîngerea Germaniei hitleriste. Aș putea spune că nu este moment mai important în mișcarea revoluționară din ultimii o sută de ani în care revoluționarii români să nu fi fost prezenți, să nu-și fi adus contribuția lor la lupta forțelor revoluționare pentru progres social și pace, pentru victoria socialismului. Iată în ce constă internaționalismul nostru, al clasei muncitoare, al poporului român! **(Aplauze prelungite).** Am acționat întotdeauna și acționăm cu consecvență pentru dezvoltarea colaborării cu toate țările socialiste, convinși că întărirea unității tuturor celor 14 țări socialiste reprezintă o necesitate pentru afirmarea forței socialismului în lume, pentru întărirea luptei antiimperialiste de pretutindeni. De aceea, și în viitor vom face totul pentru a întări colaborarea și unitatea țărilor socialiste! **(Aplauze puternice, prelungite).**

Ne preocupăm continuu de întărirea colaborării cu mișcările de eliberare națională, acordăm sprijinul nostru acestor mișcări, popoarelor care luptă împotriva colonialismului și neocolonialismului. Întărim solidaritatea cu popoarele care au scuturat jugul colonial, imperialist și luptă pentru dezvoltarea lor independentă, pentru a fi stăpîne pe bogățiile lor naționale și a-și hotărî de sine stătător destinele, fără nici un amestec din afară. Aceasta este o activitate concretă de întărire a solidarității internaționale, a internaționalismului proletar! **(Aplauze puternice).**

Am sprijinit și sprijinim lupta poporului vietnamez, a celorlalte popoare din Indochina împotriva intervenției imperialiste; susținem cererea lor dreaptă pentru retragerea deplină și în cît mai scurt timp a trupelor americane și a celorlalte trupe intervenioniste din Vietnam și Indochina, pentru ca popoarele indochineze să-și poată hotărî dezvoltarea viitoare așa cum doresc. Sprijinim, de asemenea, lupta pe care o duc forțele revoluționare, progresiste de pretutindeni. Acționînd în felul acesta, noi pornim tocmai de la obligațiile noastre internaționaliste, de la unitatea dintre sarcinile naționale și internaționale, de la înțelegerea că numai îmbinînd în mod armonios aceste sarcini, preocupîndu-ne permanent de toate aceste laturi, noi ne manifestăm ca revoluționari și comuniști, asigurînd atît dezvoltarea cu succes a socialismului în România, cît și creșterea prestigiului socialismului în întreaga lume. **(Aplauze puternice, prelungite).**

Desigur, tovarăși, ne preocupăm de problemele securității europene pentru că dorim ca Europa să devină un continent al păcii și colaborării pașnice, unde să fie exclusă folosirea forței sau amenințarea cu forța. Totodată, pornind de la principiile coexistenței pașnice, acționăm pentru așezarea relațiilor dintre toate statele, fără deosebire de orînduire socială, pe principiile deplinei egalități în drepturi, ale respectării independenței și suveranității naționale și avantajului reciproc. Dorim să ne aducem din plin contribuția la instaurarea în Europa a unor astfel de relații — politice, economice, culturale, științifice — care să permită fiecărei națiuni de pe continentul nostru să se dezvolte în mod nestingherit, potrivit dorinței și voinței sale. **(Aplauze puternice).**

Putem afirma, deci, cu tărie că întreaga politică a partidului nostru — internă și externă — are un caracter profund realist, este o politică marxist-leninistă izvorîtă din interesele dezvoltării socialiste a României, cît și din interesele generale ale socialismului și păcii în lume. În acest spirit vom continua să acționăm întotdeauna, făcîndu-ne astfel datoria atît față de națiunea noastră socialistă, cît și față de forțele antiimperialiste din întreaga lume. **(Aplauze prelungite).**

Nu doresc să mă mai refer și la alte probleme. Cunoașteți ultimele măsuri privind îmbunătățirea activității ideologice; cunoașteți, de asemenea, rolul pe care îl are în țara noastră clasa muncitoare, ca clasă conducătoare a societății, preocuparea partidului pentru dezvoltarea conștiinței socialiste, pentru afirmarea omului nou, înaintat al societății noastre. Tocmai de aceea îmi exprim convingerea că muncitorii reșițeni, toți oamenii muncii din municipiul dumneavoastră nu vor precupeți nimic pentru a înfăptui sarcinile ce le revin din marele program elaborat de Congresul al X-lea al partidului. **(Aplauze prelungite, urale).**

Știm, tovarăși, că sarcinile suplimentare pe care le aveți nu sînt ușoare, că ele vor cere eforturi mari atît comitetului de partid cît și comitetelor și consiliilor oamenilor muncii din aceste două uzine, tuturor muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor. Avem însă convingerea că veți face totul pentru a vă îndeplini în cele mai bune condițiuni sarcinile ce vă revin, astfel ca la sfîrșitul acestui cincinal să puteți ocupa un loc fruntaș. Vă doresc din toată inima noi și mari succese în activitatea dumneavoastră, multă sănătate și fericire! **(Aplauze puternice, prelungite; ovații prelungite. Cei prezenți la adunare scandează minute în șir „Ceaușescu — P.C.R.!". Răsună puternice aclamații pentru Partidul Comunist Român, pentru Comitetul Central, pentru secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu).**

La Combinatul siderurgic din Reșița, ca și în celelalte întreprinderi vizitate, tovarășul Nicolae Ceaușescu se interesează îndeaproape de perspectivele de dezvoltare a combinatului

(Urmare din pag. 1)

minate decît în 1938. Hidroagregatul de 178 MW, creat aici și instalat la Hidrocentrala de la Porțile de Fier, unul dintre cele mai mari din lume, poate alimenta cu energie electrică un oraș ca București, sau 15 uzine de proporțiile celor din Reșița: aici sînt fabricate motoare Diesel de 2 100 CP, boghiuri pentru locomotive electrice, compresoare și utilaje pentru industriile chimică și metalurgică. Oțelul reșițean îl regăsim în construcția viaductelor de pe Ilva, a podului de la Giurgeni—Vadul Oii, a Rafinăriei de la Brazi, în vagoanele de cale ferată, în camioanele și autoturismele românești. Siderurgiștii și constructorii de mașini reșițeni continuă să se afle, prin înfăptuiri de seamă, în primele rînduri pentru transpunerea în viață a istoricelor hotărîri ale Congresului al X-lea al partidului, a prevederilor actualului cincinal, a programului de educație comunistă a poporului propus de tovarășul Nicolae Ceaușescu, contribuind astfel la edificarea societății socialiste multilaterală dezvoltate în patria noastră.

Reșița muncitorească, cu ferestrele largi deschise înnoirilor socialiste, își sărbătorește în aceste zile bicentenarul. Pe frontispiciul instituțiilor publice, al noilor blocuri, flutură steaguri. Principalele artere sînt împodobite festiv. Pe furnale și pe marile hale, pe dealurile care străjuiesc vatra orașului se află însemnele jubiliare: 1771-1971.

Cu conștiința datoriei împlinite, reșițenii primesc la marea lor sărbătoare oaspeți iubiți.

În piața din noul centru civic al municipiului, sosesc tovarășii **NICOLAE CEAUȘESCU, ION GHEORGHE MAURER, MANEA MĂNESCU, ILIE VERDEȚ, MAXIM BERGHIANU.** Sînt, de asemenea prezenți pentru a participa la sărbătoarea reșițenilor tovarășii Mihai Dalea, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Mihai Telescu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului județean Timiș al P.C.R., Ioachim Moga, prim-secretar al Comitetului județean Hunedoara al P.C.R., Traian Dudaș, prim-secretar al Comitetului județean Mehedinți al P.C.R., activiști de partid și de stat, oameni de artă și cultură. O mare mulțime, practic toți siderurgiștii, constructori de mașini care nu se află la aceste ore ale dimineții în schimburi, intelectuali, gospodine și pensionari, tineri și vîrstnici fac o primire de neuitat conducătorilor de partid și de stat. Răsună ovații, urale, se scandează „Ceaușescu—P.C.R.", „Ceaușescu și poporul", „Ceaușescu—Reșița".

O gardă de onoare, formată din militari ai forțelor noastre armate, din membri ai gărzilor patriotice și tineri din detașamentele de pregătire pentru apărarea patriei, prezintă onorul comandantului suprem al forțelor noastre armate, care primește apoi raportul și trece în revistă garda de onoare.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, răspund manifestărilor entuziaste ale mulțimii.

În cetatea focului nestins

Coloana de mașini se îndreaptă apoi spre una din cele mai vechi și importante întreprinderi reșițene — Combinatul siderurgic, unde oaspeții sînt întîmpinați cu multă dragoste, cu bucuria și satisfacția de a putea raporta realizări remarcabile. În anii socialismului, combinatul s-a dezvoltat impetuos, cuprinzînd o modernă oțelărie, o fabrică de aglomerare a minereului, o cocserie, mai multe laminoare. Se poate spune că el este o creație a vremii noastre, rod al politicii de industrializare, promovată cu consecvență de partid. Așa cum arătam și mai înainte, combinatul a devenit principalul furnizor de oțeluri și laminate de calitate superioară. Nu există mare unitate constructoare de mașini sau de mașini-unelte care să nu încorporeze o parte din munca și hărnicia muncitorilor de aici. Produsele combinatului sînt exportate în 19 țări ale lumii. Cinstind bicentenarul Reșiței industriale, colectivul combinatului a dat, peste plan, în primele 8 luni ale anului, aproape 30 de mii de tone de produse siderurgice.

La intrarea în combinat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, sînt salutați de ing. Nicolae Agachi, ministrul industriei metalurgice, ing. Constantin Savu, directorul general al Centralei siderurgice-Reșița, reprezentanți ai comitetului de direcție, ai comitetului de partid și ai organizațiilor de masă și obștești, de furnaliști, oțelari, laminatori.

Pe o mare pancartă sînt înscrise cuvintele: „Oțelarii vă urează, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, multă sănătate, fericire și putere de muncă pentru binele și prosperitatea poporului român".

În fața machetei și a graficelor de producție sînt prezentate istoricul acestui însemnat centru metalurgic românesc, stadiul actual al dezvoltării și perspectivele ce i se deschid.

Se vizitează apoi oțelăria Martin, care, în urma înnoirilor tehnice și a sporirii capacității sale, a ajuns la o producție de 800 mii tone pe an.

Specialiștii raportează secretarului general al partidului că indicațiile prețioase date cu prilejul vizitei precedente au fost transpuse în practică, ajutîndu-i să organizeze mai judicios procesul de producție, să sporească productivitatea muncii, să ridice calitatea produselor. Ei informează, totodată, că a fost dat în funcțiune, anul acesta, un nou cuptor Martin, cu o capacitate de 250 tone.

Oțelarii își exprimă bucuria de a-l avea din nou în mijlocul lor pe conducătorul iubit al partidului și statului nostru. Este emoționant să-i vezi pe oamenii de aici îmbrăcați în costumele de protecție specifice profesiei, obișnuiți să stăpînească asemeni unor Prometei moderni focul cuptoarelor, oferind cu gingășie garoafe albe și roșii, precum și flori de toamnă.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu se oprește pe platou, în fața cuptoarelor, se întreține cu muncitori și specialiști, urmărește elaborarea unei șarje. Secretarul general al partidului recomandă să se acorde atenție utilizării mai raționale a capacității agregatelor, scurtării duratei de elaborare a șarjei, diversificării mărcilor de oțel, reducerii cheltuielilor de producție. Reșița trebuie să devină un centru al producției de oțeluri speciale, spune conducătorul partidului și statului.

Se face un scurt popas și la secția furnale, unde se urmărește procesul tehnologic prevăzut cu multe elemente de automatizare. În sala instalațiilor de comandă și control a agregatelor, sînt înfățișate rezultatele acțiunilor întreprinse de furnaliști pentru folosirea cu randament sporit a capacității utile a furnalelor, pentru creșterea încărcăturii de metal.

Oaspeților le sînt prezentate cîteva produse metalurgice noi, fabricate după rețete ale specialiștilor reșițeni.

În fața unor machete și planșe are loc o discuție a tovarășului Nicolae Ceaușescu cu conducerea Ministerului Industriei Metalurgice și a Centralei siderurgice Reșița, cu specialiști privind amplasarea unor noi obiective de producție, care vor spori forța industrială a Reșiței.

În numele colectivului din care face parte, lăcătușul Ion Andrei oferă secretarului general al partidului macheta unui furnal de 700 mc.

La uzina constructoare de mașini

Următorul obiectiv al vizitei — **Uzina constructoare de mașini**, întreprindere care, prin spiritul novator și puterea de creație, și-a cîștigat un loc de prim rang în această ramură de bază a economiei noastre naționale. Ea realizează produse de înaltă tehnicitate, cu performanțe ridicate, competitive pe plan internațional, cum sînt: motoare electrice de 3 200 Kw, motoare Diesel, utilaj chimic, echipament hidromecanic, boghiuri, compresoare. Uzina a contribuit în largă măsură la refacerea și modernizarea căilor ferate, la înfăptuirea planului de electrificare, la construcția de poduri metalice, la dotarea unor obiective industriale, la echiparea hidrocentralelor.

Mai mult de 65 la sută din capacitățile existente sînt recent construite și utilate cu tehnică modernă. În perspectiva apropiată, se prevede asimilarea în fabricație a unei noi familii de motoare Diesel cu puteri sporite pînă la 4 000 C.P. și a unei noi game de compresoare de la 15 la 100 mc.

Motoarele, instalațiile și utilajele, purtînd marca uzinei din Reșița, sînt exportate și apreciate în 20 de țări. Ca urmare a unei solicitări tot mai largi peste hotare, se are în vedere ca, în acest cincinal, volumul valoric al produselor exportate să crească cu 370 la sută față de anul trecut.

În întîmpinarea conducătorilor de partid și de stat au venit ing. Ioan Avram, ministrul industriei construcțiilor de mașini, ing. Mircea Popa, directorul general al Grupului de uzine — Reșița, numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri, proiectanți și cercetători.

La începutul vizitei, are loc o scurtă discuție, în cadrul căreia sînt prezentate dimensiunile actuale și viitoare ale acestei cunoscute uzine reșițene.

Gazdele conduc apoi pe oaspeți prin cîteva sectoare principale; în secția de montaj a compresoarelor, în cea de uzinaj a rotoarelor pentru marile turbine cu abur, în secțiile de cazangerie, de tratamente termice, de mecanică ușoară, mijlocie și grea. În hala unde se fabrică motoarele Diesel, potrivit unei practici statornicite aici, sînt marcate, pe plăcuțe special montate, principalele realizări ale colectivului. Pe ultima plăcuță este consemnată cifra 1 000. Ea reprezintă un succes cu care constructorii de mașini reșițeni se mîndresc — al 1 000-lea motor Diesel. Tovarășul Nicolae Ceaușescu apreciază rezultatele obținute și îi îndeamnă pe muncitori și specialiști să persevereze în ridicarea performanțelor constructive și funcționale ale motoarelor.

Ultimul popas are loc la laboratoarele Institutului de proiectări și cercetări de echipamente hidroenergetice, mașini de ridicat și transportat. Directorul institutului, ing. Alexandru Bitang, împărtășește din preocupările specialiștilor în direcția creșterii eficienței activității de cercetare, pentru realizarea de hidroagregate cu parametrii la nivelul tehnicii mondiale.

În toate secțiile vizitate, muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii marii uzine au primit și salutat pe conducătorul partidului și statului nostru cu mult entuziasm, dînd astfel expresie dragostei și prețuirii pentru partidul nostru comunist, pentru politica sa pusă în slujba progresului și prosperității României socialiste, cauzei socialismului și păcii în întreaga lume.

La sfîrșitul vizitei, secretarul general al partidului adresează felicitări muncitorilor și specialiștilor, care sărbătoresc, împreună cu toți locuitorii Reșiței, cu întregul popor, două veacuri de activitate industrială pe aceste străbune meleaguri românești.

Gazdele oferă tovarășului Nicolae Ceaușescu macheta unui grup Diesel generator, de 2 300 CP.

De-a lungul traseului, în oraș, zeci de mii de localnici însoțesc trecerea oaspeților cu puternice urale și aclamații.

★

După adunarea populară, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ceilalți conducători de partid și de stat, au vizitat o cuprinzătoare expoziție, amenajată la sediul Comitetului județean de partid, care ilustrează dezvoltarea urbanistică a orașului siderurgiștilor și constructorilor de mașini și a perspectivelor sale de viitor. O machetă sugestivă, mai multe planșe, redau imaginea de astăzi și de mîine a Reșiței. Sînt configurate noile cartiere, cu blocuri zvelte, complexele comerciale, edificiile sociale, de cultură, artă și învățămînt, înălțate aici în anii socialismului. Exponatele prefigurează, în același timp, viitoarele construcții care vor aduce un plus de frumusețe Reșiței.

În cadrul discuției avute cu specialiștii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a recomandat o folosire mai rațională a terenului, o mai judicioasă amplasare a construcțiilor, crearea unei puternice artere comerciale, să se aibe în vedere necesitățile dezvoltării industriale și urbanistice a Reșiței, pe o perioadă mai mare de timp.

Seara, conducătorii de partid și de stat au asistat la un frumos spectacol, susținut pe scena teatrului de stat, de artiștii amatori și profesioniști din județ.

Programul a cuprins cîntece și versuri închinate partidului și patriei socialiste, Reșiței eroice, melodii și jocuri populare din bogatul folclor românesc, al naționalităților conlocuitoare.

Reportaj realizat de:
ION MĂRGINEANU
NICOLAE VAMVU
MIRCEA S. IONESCU
VICTOR MUREȘAN
GHEORGHE PREDA

Foto: ANGHEL PASAT, MIHAI ANDREESCU, ION DUMITRU, PETRE DUMITRESCU

ÎN EXCLUSIVITATE PENTRU „SCÎNTEIA TINERETULUI"

Laureați ai Premiului Nobel răspund la întrebarea:

EXISTĂ UN SECRET AL CELEBRITĂȚII?

Anchetă internațională de CAROL ROMAN

SALVADOR LURIA

Savantul american s-a născut în anul 1909. După terminarea studiilor în domeniul medicinei, se dedică catedrei ca și cercetărilor în domeniul biologiei.

Activitatea sa de cercetare în domeniul geneticii moleculare a început încă din timpul ultimului război mondial, cînd și-a propus să studieze mecanismele eredității pe virusuri, alcătuind un colectiv de cercetare celebru cunoscut sub denumirea de „grupul bacteriofagilor".

În anul 1969 acest pionier al geneticii moleculare a fost distins cu premiul Nobel — împreună cu Max Delbrück de la Institutul de tehnologie din California și Alfred Hershey de la Institutul Carnegie din New York — „pentru descoperiri în domeniul replicației și cel al structurii genetice a virusurilor".

„UN PROCES VEȘNIC DE AUTOPERFECȚIONARE"

de SALVADOR LURIA

Dacă prin a fi celebru subînțelegem o calitate umană superioară, un tip de om implicat prin totul în croirea unui făgaș material și moral mai bun pentru oameni — atunci doresc ca această trăsătură umană să fie multiplicată. Avem nevoie de cît mai mulți oameni celebri — oameni care prin strădania și creația lor să fi pus la dispoziția semenilor probe ale geniului speciei umane și care să determine un plus în evoluția milenară biologică și socială a omenirii.

Răspunsul pe care îl trimit ziarului românesc de tineret m-a determinat să mă gîndesc la cîteva probleme referitoare la biologia moleculară și viitorul omului, unul din subiectele mele preferate în discuțiile cu studenții mei de la Institutul de tehnologie din Massachusetts.

Descoperirile din ultima vreme arată posibilitatea preparării genelor pure sau a seturilor de gene în cantități substanțiale; acestea, completate cu progresele din virologie, embriologie și biologia reproductivă, pot anunța o nouă epocă în care poate fi posibilă directa manipulare a genelor, nu numai la bacterii și virusuri, dar și la plante, animale și chiar la om; este vorba de posibilitatea mașinației genetice. Este de înțeles că în împurile noastre această perspectivă — îndepărtată, evident — a intervenției genetice asupra omului să fi stîrnit un entuziasm optimist la majoritatea semenilor, aidoma aceluia care apare o dată cu descoperiri de importanță capitală. Constat însă că o dată cu șuvoiul aplauzelor sincere au apărut o seamă de voci care previn asupra unor pericole ce ar putea urma. Viziunile unor generații mai bune, mai sănătoase, mai fericite care ar rezulta din înlocuiri făcute unor gene ori adăugarea de elemente genetice dorite, au fost mult mai puțin răspîndite decît teama de arme genetice destructive sau de manipulări genetice care să ducă la degradarea umană. Un asemenea mod de a privi o revoluție în biologie este indiscutabil reflexul unei societăți angoasante, în care idealul uman de frumos și bine este anchilozat. Dacă ar fi să evaluăm lucid posibilitățile pe care le deschide în fața omenirii dezvoltarea biologiei moleculare, ar trebui să ne referim chiar și tangențial la exemplul pe care îl oferă energia atomică dezvoltată pentru trebuințe de război și folosită ca atare în uciderea populației civilizate, înainte ca aceasta s-o fi utilizat spre binele omenirii.

Problema este una și aceeași pentru toate ramurile științei, într-o lume care nu a învățat încă să facă față în mod instituțional tehnologiei pe care a dezvoltat-o. Societatea occidentală a demonstrat în mod repetat lipsa sa de maturitate în felul în care a folosit greșit unele din posibilitățile pe care ingeniozitatea umană i le-a pus la dispoziție, folosindu-le deseori destructiv, fără de socotință, pentru satisfacerea unor scopuri egoiste. Iluziile raționaliștilor secolului al XVIII-lea către o societate umană mai perfectă au fost sfărîmate de șocurile realității aspre ale secolului XX. Pe drept cuvînt la ordinea de zi se ridică problema de a organiza astfel societatea încît noile posibilități ale științei de a dirija ereditatea să nu cadă pe mîinile unor asemenea oameni care poartă războaie de pe urma cărora se ivesc zeci de mii de victime, cum este și cel din Vietnam.

Un număr de persoane, incluzînd anumiți biologi depășiți, afirmă că spiritul destructiv este rezultatul inevitabil al... trăsăturilor obscure din natura biologică a omului. Această afirmație este o respingere fatalistă și antiștiințifică a trăsăturii fundamentale a naturii omului, și anume **marele său potențial pentru evoluția culturală și morală.**

Marii oameni de știință ai lumii, ca și umaniștii și sociologii veritabili, au refuzat și refuză să-l judece pe om dintr-un unghi obscur. Ei insistă în ideea de a îmbunătăți atît ereditatea umană cît și cadrul social istoric în care-și desfășoară activitatea generațiile. Știința biologiei trebuie să-și propună în viitor ca spiritul luminat al cercetării științifice și al justiției sociale să creeze generații de oameni mai buni, mai raționali, mai plini de spiritul cooperării. Aceasta este o viziune tonică ce mobilizează energiile și care nu poate aduce decît progres omenirii. Pentru aceasta este necesar să existe un program, în fiecare națiune, menit să determine **fericirea umană** a fructelor științei, iar dacă este cazul, să fie îngrădite și bănuite toate încercările demonstrației umane sub formă de percepții pseudo-științifice vizionare de oameni interesați, meschini, egoiști. Omul viitorului rezultă dintr-o combinație inițială dintre natura sa biologică și evoluția sa culturală și morală progresată.

Astfel ne reîntoarcem la problema necesității de a stabili o viziune a unei umanități care își planifică propriul său viitor, folosind fructele științei pentru a îmbucura viețuirea prin fericire, întrecerea prin cooperare, răbdarea prin efort comun, cinstejgul. Problemele care stau în fața omenirii în felurita lor complexitate a problemelor științei sînt mai degrabă **sociale** decît științifice. Ele sînt problemele ale valorilor, ale intelegerii, ale responsabilității. Dacă aceste probleme necesită găsirea de soluții raționale, noi savanții trebuie să ne asumăm îngăduința răspunderii. Trebuie să fim conștienți de potențialul contribuțiilor noastre; noi trebuie, de asemenea, să participăm activ în procesul decisiv al instrucției și educației semenilor, împărtășind cunoștințele noastre despre realitățile lumii obiective, continuînd să folosim tehnologia științifică și luptînd literalmente împotriva pseudoștiinței denigratoare a ființei umane. Numai astfel vom putea să ne afirmăm legitimitatea socială și etică a acțiunilor noastre.

Și totuși n-am avea voie să ne ingenunchem în cea ce privește natura propriilor noastre contribuții. Nu există un destin imanent pe deasupra umanității, ci este vorba de **a crea, potrivit unui scop ales de oameni, un viitor care să fie al oamenilor.** Aceste fiind o creație proprie a semenilor și care să înseamne un pas înainte pe calea evoluției istorice. Evident, opțiunile din trecut vor limita totodeauna opțiunile viitoare din cauză că viitorul reprezintă și produsul trecutului, a succeselor ca și a eșecurilor. Aceasta nu înseamnă, însă, anchiloză! Numai în evaluarea alternativelor realiste și în stabilirea unui cadru social viitor bazat pe echitate între semeni, colaborare și justiție, omul poate să aplice cu folos toate puterile sale în slujba viitorului.

Trăim în vremuri cînd, pentru prima oară în istoria sa multimilenară, omul știe atît de multe lucruri despre lumea în care trăiește încît începe să fie capabil s-o poată supune propriei sale dorințe. Din păcate el nu a învățat încă destul despre el însuși. Omul este aidoma unui jucător de cărți angajat într-un joc cu mize mari, fără ca să fie însă stăpîn pe propriii săi nervi, și uneori — cum se întîmplă mai cu seamă în țările excesiv de industrializate — fără să cunoască bine regulile jocului. Iar atunci cînd se hazardează, o face după ureche, decizîndu-se la fiecare pas, pîndit de riscuri și nesiguranță. În acest joc existențialist există și atu-uri, dar niciodată nu sîntem siguri pînă unde putem înainta. Și oricînd ne putem trezi într-un dezastru nuclear sau biologic. În aceasta constau limitele stabilite de relațiile dintre indivizi ce formează cadrul social-etic al evoluției occidentale.

Și mai mi-aș permite o comparație. Omul este ca un călător pornit la drum în speranța că va găsi o lume pe măsura căutărilor sale. El înaintează într-o pădure încîntătoare unde și cei mai frumoși copaci pot deveni otrăvitori, și unde cele mai verzi pajiști se pot transforma în mlaștini înfiorătoare, **dacă nu se ocupă de ele în mod rațional.** El are nevoie de întregul său spirit, de toată înțelepciunea sa **pentru a găsi un drum sigur.** Ceea ce dă semnificație acestei călătorii este tocmai **actul acționării asupra mediului natural și uman, efortul de a învăța să înțeleagă și să se bucure de natură.** Înțelegerea îi este dată de știință, satisfacția și bucuria — de artă. Împreună, acestea constituie întreprinderea culturală a omului. **Din conștiinciozitatea activității din trecut și din truda prezentului, din profilarea zărilor de mîine el își la puterea și încrederea pentru a înfrunta și a-și realiza viitorul său.**

Omul celebru nu trebuie să uite că în afară de **astăzi** există și **mîine** și că pentru a ajunge acolo trebuie să lucreze mult asupra sa, asupra naturii, asupra semenilor săi. Este un proces veșnic de autoperfecționare.

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂTĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

Sold. IANCU PETRE. *„Sînt un tînăr de 20 de ani și actualmente îmi satisfac stagiul militar. Îmi place viața cu bucuriile și necazurile ei, îmi place cerul senin, îmi plac fetele frumoase, îmi plac poeziile lui Eminescu și Goga. Îmi place să simt că trăiesc cu adevărat, că muncesc, că sînt și eu o particică a acestui popor harnic de la Dunăre și Carpați. Mă bucur de realizările grandioase ale poporului nostru. Dar, undeva, în fundul sufletului, mă întristez cînd citesc despre tineri de vîrsta mea care au apucat pe o cale greșită și au ajuns stîlpi de baruri, cavaleri fără zale ai unor bulevarde supra-aglomerate, care trăiesc cu trista mentalitate de paraziți sociali. Rămași în afara sferelor de producție ale economiei naționale, feciori și fete în floarea vieții consideră că pot trăi pe spinarea lui tătucu și mămica. Oare ei nu-și dau seama că drumul acesta al parazitului social sfîrșește tragic și cu cumplite dezlușiri? Nu înțeleg că numai prin muncă te poți afirma și reuși în viață? Tot ce clădești pe spinarea altora e ca un castel de nisip.*

În atîtea colțuri ale țării au luat ființă santiere ale tineretului, unde mii și mii de tineri muncesc cu elan pentru construirea unor edificii culturale sau alte obiective industriale. Numai ei, cavalerii timpului pierdut și giocondele fardate strident, cu o țigară străină între degete, stau de dimineață pînă seara pe tabaretele barului. Cu un aer blazat mestecă aceeași gumă și bat zilnic același bulevard, căci îi întreține tătucu și mămica. Haine șic, bani de buzunar și celelalte. Ei nu sînt „făcuți pentru munca fizică" (cum mărturisea cinic un astfel de parazit zilele trecute unui corespondent al „Scînteii tineretului"). Tristă și regretabilă mentalitate! Teama și disprețul față de muncă, lașitatea îi fac pe paraziții sociali să nu se încadreze în uriașul angrenaj al economiei noastre naționale. Deși puțini la număr, cei care trăiesc în umbra de umbel al concepțiilor parazitare, stînjenesc societatea noastră, ar trebui integrați, cu sau fără voia lor. În cîmpul muncii. Noi, oameni, am primit ca cîte autorități valorile bune de partid, sub îndrumarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, de bătrînețile e activității educative și ideologice în rîndul tineretului din țara noastră. Numai prin răspîndirea largă a ideilor marxist-leniniste ne ajutăm tineretul să poată o lectie conștientă de clasă, să înțeleagă rolul său în societatea socialistă și să se integreze cu tot potențialul său fizic și moral construcției socialiste din patria noastră. Nu e firzîu ca cei care bat bulevardele sau pierd zile prețioase prin baruri și alte localuri rău famate să pășească pe porțile unui santier, unei uzine sau ale unei instituții, să se integreze procesului de desăvîrșire a construcției socialiste în patria noastră. Aș vrea ca asemenea tineri să citească aceste rînduri și să le înțeleagă așa cum trebuie".

Lansăm cu plăcere apelul dumneavoastră către tinerele elemente parazitare. Sigur că un simplu apel nu va duce la lichidarea acestui trist fenomen — din fericire, tot mai izolat —, dar este bine că celor care-și toacă zilele pe bulevarde și prin cafenele le atrage atenția un tînăr de vîrsta lor. Vă mulțumim pentru sinceritate. Mai scrieți-ne.

N.S.V.: Ați primit numeroase scrisori de la tineri din toată țara. În curînd vi le vom expedia la adresa pe care ne-ați indicat-o.

GIOVANY SCÎNTEIE și SANDU DRĂGAN, București: *„Citim cu regularitate rubrica „De la om la om". Am căzut în decursul celor aproximativ trei ani de existență a ei-nerului un fel de caleidoscop. Scrisori de dragoste în care tinerii de 16 ani sînt gata să-și zboare cresteri din pricina unei iubiri înșelate. Am văzut oameni care fin cu tot dinadinsul să-și facă publicitate. Un exemplu ce ne-a întristat este K.L.K. din Sibiu. Acum cred că trebuie să vă înștiințăm ce ne-a făcut să ne scriem. Ce trebuie să facem pentru a face ochii lui Terrei pe doua biciclete de fabricație romînească? Dacă ne răspundeți, vă rugăm să o faceți fără nici un pic de ironie".*

Nu mi-e prea simplu să vă îndeplinesc ultima parte a rugămintii, dar am să încerc. În primul rînd vin și eu cu două întrebări. Știut fiind că globul pămîntesc cuprinde destule oceane și mări (lacurile le lăsăm la o parte), cum veți merge cu bicicletele peste ape? Știut fiind, de asemenea, că o astfel de excursie nu poate dura mai puțin de cîțva ani, oricît de viguros ați pedala, este de presupus o cheltuială bănească serioasă, cînd nu aveți de rînd, sper, să dormiți pe biciclete. Cine vă finanțează, deci? În sfîrșit, nu vreau cu orice preț să vă descurajez. În concluzie, vă sfătuiesc să luați legătura cu Biroul de Turism pentru Tineret, cea mai autorizată instituție în materie.

MARINECI TUDOREL, *județul Teleorman*, mulțumește prin intermediul nostru tuturor cititorilor care i-au scris, încurajîndu-l și acordîndu-i prietenia lor.

SIV GANGA, Ploiești: *„Cu prezentarea de și a cititorilor rubricii „De la om la om", decenii un „rotitoare" la efortul fiecărui alpinist, mi-am luat pentru mîine în dinți și cei interesați ai cînd în cele ce scriseseți o-am exprimat și eu unele păreri și o dau cu cît mai mare de la un timp de cu mai prețuite linii. Fără îndoială, sînt un pasionat al acestei dialog „De la om la om", înțelegînd pe cît putință și neînțelese care se transpun în mîinile tuturora cu o coardă vibrantă — un liant al unirilor omenești umane —, devenind și adînc pe această cale mărul meu omagiu relațiilor fructuoase dintre oameni.*

Fiecare sîmbătă care vine o aștept cu neștăcîlă emoție și recitesc de cîte ori, pe nerăsuflate, discuțiile purtate, alergînd deseori la 6—7 chioșcuri spre a-mi procura ziarul. Cum e și firesc, multiplele și variatele probleme vitale care ne stau în față generează păreri, observații, sfaturi, critici și, modificînd uneori, febril, de multe ori rămîn contrariat.

Acest „secol al vitezei", o evi sălbatoare, cu mari prefaceri, cu progres în pași enormi, cum n-a cunoscut încă civilizația pînă la noi, un secol în care totul decîne o alergătură delirantă ne pune în fața unei mari probleme: criza de timp. Această notiune notorie ne scoate parcă din mișcă, ajungînd propriii noștri „roboți". Facem totul în fugă, neacînd deseori timp să gîndim cumsecade, inteligența se ascute considerabil, vremuri pe care le trăim „cîsind cu ochii deschiși", însă s-a redus simțitor germenele profundei afecțiuni cu care zice-se ființa umană a fost înzestrată, aceasta zăcînd atrofiat de mirajul acestei alergii orbitoare... Oare strălucirea poate fi emblema a tot ceea ce poate fi mai frumos? Se găsesc destui diletanți care, cu mîna pe inimă, declamă aforisme care au costat cîndva multe vieți mari, temerare cu adevărat, sensibile. Ne îndopăm cu pilule gata pregătite, căci nu mai avem timp să medităm cum trebuie! Facem totul cu superficialitate, cu ochii sticlind de iradierea acestor noi și minunate vremuri, uităm să mai fim nobili ai sufletului nostru, să respectăm sentimentele eterne. Cînd constatăm acest „fenomen", e prea tîrziu... mari deceții.

Dar nu aceasta este totul. Se pare că, într-adevăr, nu mai avem timp de a secura cu acea plăcere interminabilă adevărata reverie a clipelor pline de farmecul luminos al vieții obișnuite și calme. Nu ne mai putem permite acest „lux" atît de demodat. Multe s-au schimbat. Da, sînt de acord că în binele nostru, însă unde ne vom opri? Cuceriri peste cuceriri, care de care mai senzaționale, acest mare turnir de anvergură, cu progrese în toate domeniile poartă pecetea iscusinței oamenilor de azi. Într-adevăr, viața de azi, atît de trepidantă, trebuie să asimilăm în goană orice, altfel riscăm să rămînem de căruță. Ratiunea se transformă într-un focar rece și straniu, încît devenim străini de marile sentimente cu care am fost înzestrați cîndva. Cei ce pierd pasul nu mai pot rezista acestui ciudat maraton, alunecînd pe toboganul... ratărilor. Nu, nu sînt deloc anacronic, cum mi s-ar putea reproșa, dar nu mai avem timp de reflecții profunde, robotul din noi avînd deja răspunsul dinainte pregătit...

Bineînțeles, nu trebuie privit doar din acest unghi atît de sumbru mediul fascinant care ne înconjoară, acest uriaș travaliu. Da, sînt de acord că totul se face în folosul nostru, pentru a ne bucura de privilegiul acestor minunate și are farmecul ei irezistibil, strălucitor... Dar cum rece a devenit plăsmuirea noastră, îmbătată de confetiile acestor mari descoperiri, nemaisimțind adevărata tresăltare a „inimii", acel farmec pătimaș al căldurii sufletului, începînd să se diluăze fiind capturați de „era vitezei".

Niciodată mintea omului pînă acum nu, a ajuns la o atît de mare putere de pătrundere a tainelor înconjurătoare, lăsînd pe planul secund, zăcînd în uitare, punctul nevralgic al marilor disensiuni sufletești, trecînd atroce peste ele, scrîșnind din dinți, pînă ce totul devine mecanizare. Unde-i acea sensibilitate în adevăratul sens al cuvîntului? Există undeva, bineînțeles, într-un colțișor, uitată, dar acum robotul din noi lucrează intensiv spre a ține pasul cu paradisul modern, trezindu-ne tîrziu că sîntem novici în ceea ce înseamnă adevărata și neprecupețita menire a noastră atît de trecătoare pe această planetă, care se străduiește să ne accepte capriciile.

N-am ajuns încă un dezmembrat social, ca să nu-mi dau seama de cursul evenimentelor. Mai am încă în mine un bulgăraș din țărîna căldurii umane de altădată. Nu sînt deloc un pesimist incurabil, incorijibil, mai privesc încă marea împlinire pe care o visează fiecare. Caut să reușesc, să mă integrez în societate, să contribui ca și pînă acum cu slabele-mi puteri la fericirea semenilor, dînd tot ceea ce poate avea cineva mai bun în el. Mi se mai poate reproșa că iau totul în tragic, că nu văd latura frumoasă, acel revers al medaliei... Totuși, am devenit mai reci, impasibili, pentru că timpul ne obligă la aceasta. O, tempora... Fără îndoială, a apus adevărata sensibilitate, ceea ce se mai poate numi „inimă"!

Scuzați-mi aceste ieșiri inoportune, cam sărite peste cal. Aș fi dorit să scriu mai mult, însă momentan mă opresc aici, nedorind nicidecum a fi pricit cu rea voință. Cel care vă adresează aceste rînduri a trecut cu puțin pragul a unui sfert de veac — ani poate prea mulți, poate prea puțini. Rămîn și în continuare același pasionat cititor al marilor confesiuni „la masa rotundă a vieții", același fidel purtător al demnității de om, urez tuturora fericire. Probabil voi mai încerca a vă mai adresa și alte rînduri, în cazul cînd împlinesc sufragiile respective.

Mă retrag cu stima și considerațiile mele, militînd pentru bunele relații statornicite între oameni, totul depinzînd numai de noi. Pe curînd, poate cu ceva mai vesel.

Mai întîi o precizare: nu am publicat în întregime lunga dv. scrisoare din pricină că mi-a fost anevoie s-o descifrez. De multe ori nu înțelegeam ce vreți să spuneți. În cele din urmă m-am dumirit, ideea nu mi se pare lipsită de interes și îndrăznesc să o supun atenției cititorilor, pentru o eventuală dezbatere. Ce reiese din scrisoare? Că acest secol al vitezei, cu toate marile lui cuceriri și avantaje pe care i le-a adus omului, a dat o cruntă lovitură sensibilității noastre, viața noastră decurge prea mecanic, prea intens, ne rămîne puțin timp pentru meditație zilnică asupra ființei noastre, asupra condiției noastre umane în general. Așa să fie? Vă contrazic energic. Acest secol al vitezei, cu numeroasele și teribilele lui contradicții, mi se pare a fi și secolul cel mai sensibil, porțiunea cea mai fierbinte a istoriei de pînă acum a umanității, secolul în care s-au născut, adeverit și împlinit idei dintre cele mai generoase și înălțătoare. Departe de a fi copleșit de infuzia masivă a tehnicii în viața sa, omul modern gîndește mai acut și mai limpede decît predecesorul său, este mai activ și în chipul cel mai direct implicat în construcția societății. De aceea, eu aș numi acest secol nu al vitezei mecanice, ci al vitezei de gîndire și atitudine, al curajului nelimitat în acțiune și vis. Dar vorbind despre omul modern în general intrăm, desigur, pe un teren filozofic foarte larg deschis, se impun o sumedenie de delimitări și precizări, pentru care l-aș solicita, cu îngăduința cititorilor, pe un specialist în materie. Vă temeți la un moment dat de anacronismul celor spuse, și cred că nu fără temei. Noi, cei de azi, nu sîntem mai puțin sensibili decît cei de ieri, vă asigur, și vin cu un argument minor: însăși rubrica noastră, pe care frumos o numiți „o masă rotundă a vieții", în care mii de tineri au făcut destăinuiri atît de mișcătoare. Cititorii vă vor aduce și altele.

Sînt de acord, deci, să continuăm dialogul.

UMOR • UMOR

BEBOANȚĂ

Se fac trei săptămîni de cînd pe toți binefăcătorii mei i-am dat pe unul: **Beboanță.** M-a „cumpărat" de cînd s-a oprit să mă ia, cam pe la orele 8, la aeroport, puțin mai sus de milițianul de care se fereau toți să oprească. Vroiam să prind derby-ul de trap la Ploiești și mă grăbeam de mama focului. M-am arătat curtenitor:

— Vă salut foarte mult. Mă luați pînă la Ploiești? Merg pînă la hipodrom...

— **Urcați-vă-ți.** Tot într-acolo mă duceam și eu. **Beboanță** mi se zice.

— Mișu — fac eu.

I-am dat 15 lei fiindcă am citit în ochii lui calzi un refuz mut cînd i-am întins doar 10. N-are importanță, mi-am zis, unde merge mia merge și suta... Bine c-am să-l văd pe Gind, pe Raport, pe Kilowat. Prind și prima cursă.

Trabantul biziia cuminte pe banda de asfalt a autostrăzii. Știți cum bîziie. Mă uit înapoi în limuzină și văd că bancheta din spate lipsește. În locul ei ca la vreo 10 lădițe cu roșii, puse stivă.

— Ați făcut piața la București, **tovarășu' Beboanță?** leg eu firul discuției.

— Nu. Duc **tomate** la Cîmpina. Cînd mă-ntorc, pe la 1, te iau acasă dacă vrei. Mai caută-mi un **ciumete** că o să am loc în spate. Nu viu decît cu 5 lăzi goale. Dacă sînteți doi, vă iau 25. Tu-mi dai 10 și ăla 15. Bine?

— Păi de ce nu mergi și matale la curse? Faci mare greșeală, că azi se aleargă derby-ul!..

— Ce derby **maistre,** că am eu cursele mele. Doar nu-i duminică decît o dată-n șapte zile. Decît să dau **lozul** la caii ăia care aleargă după cum vor șoferii lor, mai bine scot **două foi.** Nu dau, iau! Ai prins nuanța?

— Am prins-o! i-am răspuns fără convingere. Dar chiar **două foi** nu văd cum scoți...

— Din **tomate și ciumeți,** tătucu'. Ce, crezi că merg gol? Ehe! eu lucrez duminica, nu ca alții... De-aș avea autobuz...

La Ploiești am coborît. Ne-am înțeles pentru ora 13.30 la benzinăria de vizavi de hipodrom. I-am memorat și grupa celor patru cifre, 6187, numai așa ca să joc numerele astea pe cursa derby. El s-a dus cu roșiile. Intru buzna, că mai erau 10 minute pînă la prima cursă și trebuia să mai apuc ghișeul de pariuri deschis. Am eu ghișeul meu, primul pe stînga cum intri în baracă, la tanti Marta, cea cu ochelari de sîrmă. Gifii.

— 6, 1, 8, 7 la simplu și 6 cu 1, și 8 cu 7 la ordine.

FOILETON

Joc așa toate cursele. La a VI-a, derby-ul să leșin: îmi iese 8 cu 7 adică Raport și Gind. Ura! Unde ești Beboanță! M-ai făcut om!

Cu puțin înainte de plecare, tot la ghișeu la doamna Marta, cînd mai era o cursă, îmi găsesc un vechi amic cu care am făcut armata: Gigi Mărculescu.

— Gigele băiete, dacă vrei să te iau la București la-ntoarcere spune-mi un lucru: ești **ciumete?**

— Mișule, vorbește-mi frumos că te lovesc...

I-am povestit de **Beboanță,** de cursele, roșiile și clienții lui. L-am convins repede. A spus singur că se face **ciumete** numai să se vadă-n București. Doar erau 10.000 de spectatori... Stăm noi cîteva minute la benzinărie, la ora fixată, și apare **trabantistul.** Se năpustesc cîțiva și, culmea! se urcă trei înaintea noastră. Unul în față și doi pe lădițe.

— **Domn' Beboanță,** eu sînt, Mișu. Uite și **ciumetele** cum am stabilit...

— **Ai sory!** De ce n-ați fost voi primii?

...Ne-a lăsat acolo, da' nu-mi pare rău. Am să joc mereu 6-1-8-7. Că eu merg des la hipodrom.

VIOREL RABA

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL DE HANDBAL...

Foto: VIOREL RABA

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

CU CAP

ORIZONTAL

1) Cîntătoare cu capul galben (pl.) — Capcană 2) Localitate în Italia — Culoare 3) Au neapărat două capete — „Slab la minte" 4) Pronume — Fruct de pădure 5) Isteț la cap — Veștejite 6) Pasăre migratoare cu capul roșu 7) Îl mingii pe cap — Aproape hibe 8) Băutura ce se urcă repede la cap (reg.) — Nume de fată — Ațe! 9) Pictor român, autorul tabloului „Cap de copil" — „Sfrijiți" 10) Se bat în cap — Cap neterminat.

VERTICAL

1) Pornesc de la cap — Autorul volumului „Uluitoarea dispariție a unui cap liniștit" 2) Îndeminatici — O mare de capete (pl.) 3) „Locul" capetelor celor distrați (sing.) — Respectat 4) Distins — Plantă — Negație 5) Cap de rîndunică — Cu „capul" în nori (pl.) 6) Printre altele și cu capul liniștit (pl.) 7) Te poate lovi la cap — Alb la cap 8) Prietenul cititorului (pl.) Ustensilă pentru cap 9) De partea ta — Pictor român, autorul tabloului „Portret de fată" — 10) Organ vegetativ al plantelor inferioare — Pasăre cu capul cenușiu (pl.).

I. ALEXANDRU

PE AGENDA ZILEI

Tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România,** a trimis tovarăşului dr. **SALVADOR ALLENDE GOSSENS, preşedintele Republicii Chile,** următoarea telegramă :

Cu ocazia Zilei naţionale a Republicii Chile, în numele Consiliului de Stat, al poporului român şi al meu personal, vă adresez dumneavoastră şi poporului chilian prieten cordiale felicitări, un cald salut şi cele mai bune urări de noi şi mari succese în înfăptuirea programului Unităţii Populare, de edificare a unei societăţi conforme aspiraţiilor şi intereselor vitale ale naţiunii chiliene.

Îmi exprim convingerea că relaţiile statornicite între România şi Chile vor continua să se dezvolte în toate domeniile, pe baza deplinei egalităţi în drepturi, respectului şi avantajului reciproc, spre binele popoarelor noastre, al păcii şi colaborării internaţionale.

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis Şeicului AHMED BEN ALI AL-THANI, guvernatorul Statului Qatar, următoarea telegramă :

Cu prilejul proclamării independenţei statului Qatar, adresez Alteţei Voastre, din partea Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a poporului român şi a mea personal, calde felicitări, împreună cu cele mai bune urări de pace şi progres poporului din Qatar.

Îmi exprim speranţa că între ţările noastre se vor dezvolta relaţii în interesul ambelor popoare, al păcii şi înţelegerii internaţionale.

Tovarăşul ION GHEORGHE MAURER, preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, a trimis tovarăşului FOCK JENŐ, preşedintele Guvernului Revoluţionar Muncitoresc-Ţărănesc Ungar, următoarea telegramă :

În legătură cu tragicul accident al avionului de pasageri al Companiei „Malev", care a avut loc în apropierea oraşului Kiev, vă adresez, în numele Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România şi al meu personal, sincere condoleanţe şi vă rog să transmiteţi familiilor îndoliate expresia sentimentelor noastre de profundă compasiune.

Vineri dimineaţa a plecat la New York ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, care va conduce delegaţia română la cea de-a XXVI-a sesiune a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Din delegaţie fac parte : Nicolae Ecobescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, locţiitorul şefului delegaţiei; Maria Groza, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale; Gheorghe Diaconescu, ambasador, reprezentantul permanent al Republicii Socialiste România la O.N.U.; Cornel Bogdan, ambasadorul Republicii Socialiste România în Statele Unite ale Americii. Membrii supleanţi ai delegaţiei sînt : Constantin Ene, Mihai Ştefan, Ion Covaci, directori în M.A.E. şi Ion Duma, consilier la Misiunea permanentă română la O.N.U.

La plecare, pe aeroportul Otopeni, au fost prezenţi George Macovescu, prim-adjunct, şi Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, alte persoane oficiale.

★

În drum spre New York ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu a făcut o scurtă escală la Belgrad, unde, la aeroport, a fost întîmpinat de Mirko Tepavaţ, secretar federal pentru afaceri externe al R.S.F. Iugoslavia. Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

De asemenea, delegaţia română la sesiunea O.N.U., condusă de ministrul afacerilor externe, a făcut o escală la Düsseldorf, capitala Landului Renania de nord Westfalia. Delegaţia a fost întîmpinată de primul ministru al guvernului de land, Heinz Khun, care s-a întreţinut cordial cu ministrul român al afacerilor externe.

BACOVIA POET SOCIAL

(Urmare din pag. 1)

torului nu e disonantă într-un context de marşuri funebre, de amurguri violete, de „nervi de primăvară", de nocturne, de valsuri de toamnă, de romanţe triste... Universul cromatic al poeziei lui Bacovia se reduce la culorile fundamentale : **negru** şi **alb** ; griurile sînt singura evadare specifică acestei poezii, singura culoare care ilustrează cu adecvare protestul lui Bacovia.

S-a exagerat explicînd în mod didactic protestul poeziei lui Bacovia, protest ce rămîne valoros numai în această contextură poetică, adresîndu-se unei lumi care l-a condamnat pe poet la „însingurare". A discuta, de exemplu, despre „situaţia femeii şi a moravurilor sociale în opera lui Bacovia" este exagerat. Poezia de rezistenţă a lui G. Bacovia nu împrumută obsesii din Rollinat sau Laforgue ci şi le formează singură, în conjuncturile biografiei poetului şi-n sensibilitatea lui de revoltat în care palpită, lingă muzicile universului şi regnurile geologice — dar palpitaţiile rămîn în interior, în surdinele caietelor, nu se transformă în manifeste. Bacovia e un mare poet simbolist dar şi autorul unor corespondenţe ale revoltei sociale, care-i dau cea mai originală poziţie în istoria simbolismului românesc. La 90 de ani de la naştere tonurile sale au intrat în istoria unei mişcări, fără să se detaşeze din istoria literaturii noastre.

Federaţia Internaţională a Sportului Universitar, care îşi organizează obişnuitele congrese din doi în doi ani, şi-a programat un astfel de eveniment zilele trecute la Madrid. Al 12-lea Congres al F.I.U.S. s-a bucurat de participarea a peste 100 de conducători ai sportului universitar din 40 de ţări. Ordinea de zi a fost încărcată, pe lîngă treburile trezoriere ale organizaţiei fiind dezbătute şi alte probleme privind : **primirea de noi membri (organizaţiile sportive studenţeşti din Grecia şi Ghana — numărul membrilor F.I.S.U. ridicîndu-se astfel la 62) ; alegerea organelor conducătoare (ca urmare a activităţii laboioase a U.A.S.R. pe linia sportivă internaţională, Titus Deac — şeful comisiei sportive a U.A.S.R. — a fost ales în Comitetul executiv al F.I.S.U.) ; programarea principalelor competiţii internaţionale viitoare : Universiada de iarnă (25 februarie — 5 martie 1972, Lake Placid — în S.U.A.) ; Campionatul mondial universitar de judo (Londra, 17—23 iulie 1972), Campionatul european universitar de fotbal (România — 19—30 iulie 1972), Universiada de vară 1973 (probabil la Moscova).**

Celălalt eveniment care ne-a dus în capitala iberică a fost un mare concurs, un concurs atletic mondial, care sîmbătă şi duminică a reunit, pe cochetul stadion atletic numit Vallehermoso 300 de sportivi studenţi din 18 ţări — europene, africane, americane şi asiatice. O bombă a explodat încă din primele clipe ale ceremoniei de deschidere a acestui concurs atletic de primă mînă : sub steagul Statelor Unite ale Americii a apărut un singur sportiv — în loc de cîteva zeci, cîţi se anunţaseră ! ! De ce ? Fiindcă mai vechiul conflict existent în S.U.A. între Consiliul Sportului Universitar (U.S.C.S.C.) şi Uniunea Atletică Amatoare (A.A.U), a reizbucnit şi cu prilejul deplasării la Madrid, forul naţional nepermiţînd pînă la urmă participarea nici unui sportiv american. Organizaţia universitară a deplasat totuşi pe Bond Darwin — care a concurat la 400 m şi bineînţeles, a cîştigat la pas. Dar Bond Darwin riscă acum să fie suspendat !

Însemnări de la Congresul F.I.S.U. şi întrecerile de la Madrid

ATLETISMUL UNIVERSITAR — PE PISTA CONSACRĂRII

Cei 9 atleţi români înscrişi în Concursul mondial universitar de la Madrid au încercat să-şi onoreze cărţile de vizită şi au reuşit : 6 medalii — cîte două : de aur, de argint şi de bronz.

Simbătă, în prima din cele două zile de concurs — prevalîndu-se de avantajele unei piste de tartan cum numai atenienii şi torinezii se pot lăuda pe bătrînul continent — băieţii şi fetele noastre au băgat în buzunar patru medalii. Cele trei concurente de la lungime — Elena Vintilă, Valeria Bufanu şi Alina Popescu — au controlat autoritar această probă pînă la 17.08 (I) şi 17,29 (II), 16,92 şi 17.20. Adonisul locului postul de atletism, avînd glezna stîngă subredă, a trebuit în final, să stringă mîna permanentului său rival şi prieten, felicitîndu-l nu numai pentru primul loc dar şi pentru realizarea unui nou record mondial universitar : 17,29 m. Deci, Carol Corbu — medalie de argint la triplu salt. Ultima medalie din prima zi de concurs ne-a adus-o Csaba Dosza, studentul din Tg. Mureş care, sărind la înălţime cu patru centimetri (2.16 m) mai puţin decît reuşise la recentele „europene" s-a clasat al treilea — după sovieticul Budalov (locul I) şi italianul Azzaro — ambii cu 2.18 m.

Duminică — în a doua zi a concursului atletic universitar de la Madrid — reprezentanţii noştri ne-au mai adus două medalii. Cornelia Popescu n-a lăsat nici o speranţă adversarelor sale (italianca Simeoni — 1,80 m ; sovietica Gertig, iugoslava Babosek şi Virginia Bonci — toate 1,78 m) şi a cucerit medalia de aur la înălţime cu 1,85 m doborînd de puţin la 1.88. A fost însă aplaudată de spectatorii spanioli de parcă ar fi bătut recordul lumii. Carol Corbu — atlet talentat, cuminte, constant şi ambiţios — a cîşigat la lungime duelul cu Saneev, dar n-a putut să-l prindă din urmă pe englezul Hignett care reuşise în prima săritură 7.73 m. Deci Corbu — medalie de argint cu 7.55 (a doua medalie în acest concurs) : pe locul trei la lungime — Gloerfeld (R.F. a Germaniei) cu 7.52 Saneev 7.34 !

Aşadar, recoltînd 6 medalii, atleţii români prezenţi la Concursul mondial de atletism universitar desfăşurat la Madrid au ocupat locul al treilea în clasamentul (neoficial) pe naţiuni — după U.R.S.S. (7 medalii de aur, una de argint şi 4 de bronz) şi Italia (4 de aur, 3 de argint şi 2 de bronz) dar înaintea altor 15 ţări cum sînt Cuba, Anglia, Spania, Franţa, R. F. a Germaniei etc. Trăgînd linie şi adunînd rezultatele reiese că întrecerea studenţească de la Madrid s-a înpus ca un autentic eveniment atletic : prin participarea unor stele (Saneev, Arese, Corneliu Popescu, Ramirez, Darwin, Corbu) prin rezultate (au fost doborîte două recorduri mondiale universitare) prin nivelul general al întrecerilor şi prin excelenta organizare asigurată de gazde. Concursul de la Madrid a demonstrat cu putere de convingere o faptă : că atletismul universitar se află peste tot în lume pe pista consacrării. Ceea ce nu poate fi decît spre binele general al atletismului mondial.

G. MITROI

EVENIMENTUL SĂPTĂMÎNII SPORTIVE

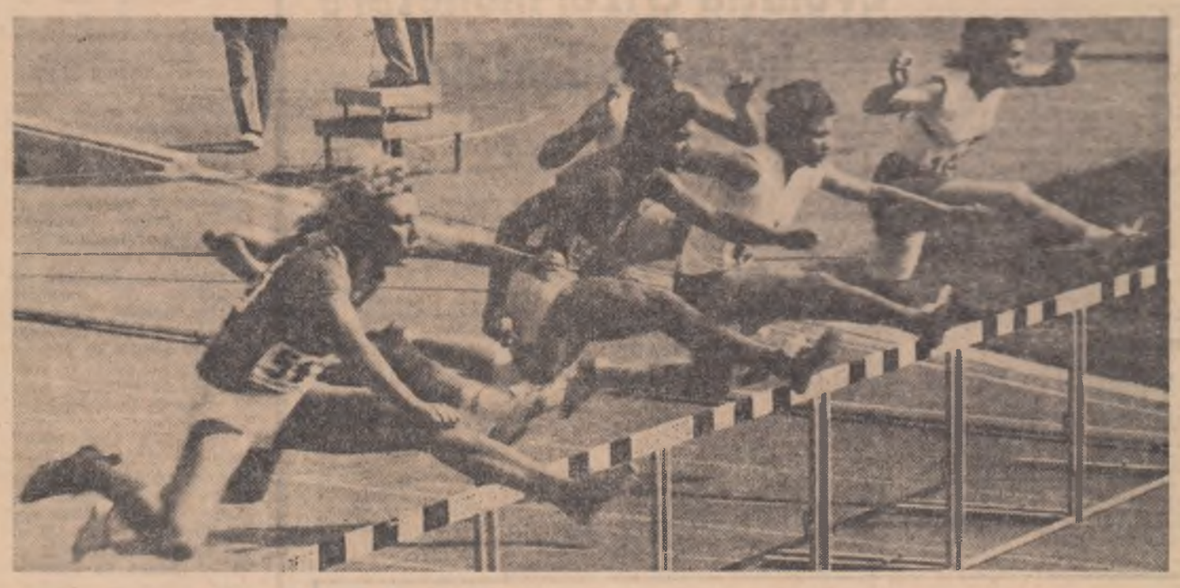

SÎMBĂTĂ ŞI DUMINICĂ PE „REPUBLICII" „INTERNAŢIONALELE" DE ATLETISM ALE ROMÂNIEI

• ALĂTURI DE CONCURENŢII ROMÂNI — 135 ATLEŢI DIN 22 DE ŢĂRI DIN EUROPA, AMERICA, AFRICA ŞI ASIA.
• ELEVII ŞI STUDENŢII — INTRARE GRATUITĂ !

Bucurîndu-se de o frumoasă tradiţie şi fiind considerate de fiecare dată întreceri de un bun nivei valoric — prin suita de mari performeri care le-au onorat şi prin performanţele realizate cu aceste prilejuri — **Campionatele internaţionale de atletism ale României,** care se află la a XX-a ediţie, reunesc la startul lor, alături de sportivii români, 135 de atleţi de peste hotare din 22 de ţări ale lumii constituind, la această ediţie jubiliară, un record de participare. Pe lîngă atleţii din ţările europene, oaspeţi obişnuiţi, tradiţionali ai „Internaţionalelor" de atletism ale României — **Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franţa, R.D. Germană, Grecia, Italia, Iugoslavia, Norvegia, Olanda, Polonia, Ungaria şi U.R.S.S.** — şi-au înscris participarea, la diferite probe, un număr mare de alţi atleţi din **Cuba** (cea mai numeroasă delegaţie — 26), **Japonia, Sudan, Gambia, Coasta de Fildeş, Republica Arabă a Egiptului şi Mexic.** Trebuie să remarcăm faptul că atleţii cubanezi vin şi concurează pe pista de albitex a stadionului Republicii după strălucitele lor succese repurtate la Jocurile Panamericane recent încheiate.

Între probele de mare atracţie, pe care le vom urmări sîmbătă şi duminică pe Republicii, se impun cursele de 100 şi 200 m, unde vor evolua atleţi din Cuba. Grecia şi Franţa — consideraţi drept favoriţi, cursa de 5 000 m în care „inamicul" cel mai periculos este finlandezul Ionko Kuha, proba de săritură în înălţime (bărbaţi) unde alături de Ioan Şerban şi Csaba Dosza îşi vor disputa întîietatea grecul Papadimitriou, cu o performanţă de 2.17 m, precum şi cursa de 100 m garduri (femei) în care Valeria Bufanu are de suportat asaltul polonezelor Rabsztyn (13,2) şi Zebrowska (13.4) şi a cubanezei Elejalde. La suliţă, ni se anunţă reintrarea atît de mult aşteptată a Mihaelei Peneş, care o întîlneşte pe campioana balcanică iugoslava Naţaşa Urbanici, iar la disc, „triou!" românesc format din Argentina Menis, Oiimpia Cataramă şi Lia Manoliu va avea de înfruntat asaltul celebrei atlete sovietice Tamara Danilova (61,98 — deţinătoarea celei mai bune performanţe în 1971 — medalia de bronz la C.E. de la Helsinki). Bănuim că reprezentanta noastră Cornelia Popescu va face o nouă tentativă de record în urmărirea austriecei Gussenbauer la săritura în înălţime. Ea va concura în compania cehoslovacei Alena Proskova care a realizat în acest an 1,84 m.

La actuala ediţie a „internaţionalelor" elevii şi studenţii vor avea acces liber la stadion — s-au lansat pentru ei 15 000 de invitaţii ! — întrecerile fiind programate sîmbătă şi duminică de la aceeaşi oră : 15,30.

Deci, avînd în vedere aceste considerente, adăugîndu-le eforturilor organizatorilor de a pune totul la punct pînă la cele mai mici amănunte ca pentru un mare spectacol, o mare sărbătoare a atletismului, ne exprimăm speranţa că întrecerile de pe Republicii vor arăta multe din frumuseţile **„sportului rege al olimpiadelor",** constituind în acelaşi timp un argument şi o chemare adresate celor mai tineri pasionaţi ai atletismului.

C. V.

Creşterea combativităţii fiecărui utecist

(Urmare din pag. 1)

problemele puse în discuţie. Toţi cei care au luat cuvîntul au ridicat probleme majore, ce frămîntă pe tineri, au dovedit un înalt spirit combativ, critic şi autocritic. Propunerile făcute, caracterul lor concret şi constructiv atestă nu numai perspectiva unei munci calitativ superioare în viitor, ci şi participarea activă, strădania fiecărui tînăr de a-şi aduce contribuţia la rezolvarea problemelor noastre".

Reluînd ideea colegului său, **KEDEI IOSIF** aduce noi argumente : **„Ultima adunare generală s-a deosebit de celelalte printr-o organizare mai bună, prin participarea unui număr de cadre cu funcţie de răspundere pe linie administrativă, ceea ce pînă acum la noi se întîmpla destul de rar. Acest fapt îşi are importanţa sa. Măsurile luate anterior pentru pregătirea adunării generale au marcat pentru tineri valoarea reală a acesteia ca forum suprem de manifestare, ca loc în care lucrurile trebuie privite cu toată răspunderea. Consecinţa a fost că toţi s-au pregătit mai bine, că au meditat mai mult asupra problemelor pe care să le ridice, asupra propunerilor pe care să le pună în faţa adunării generale. Prezenţa la adunarea noastră a factorilor de care aminteam a confirmat nu numai importanţa subiectului discutat, ci şi faptul că prestigiul organizaţiei a crescut. De aceea, în luările de cuvînt tinerii au ridicat tocmai acele aspecte la a căror rezolvare era necesară participarea tuturor factorilor. De aceea s-a accentuat asupra responsabilităţii ce revine fiecărui tînăr în parte, organizaţiei în întregul ei, la rezolvarea tuturor problemelor secţiei".**

Din opiniile pe care le-am consemnat mai sus se vede limpede că locul pe care adunarea generală de dezbateri îl ocupă în contextul larg al activităţii organizaţiei de la secţia mecanică este precizat prin raportarea permanentă la ceea ce a fost, la adunările generale anterioare. După acelaşi criteriu, dar cu accentul pus invers, face cîteva aprecieri şi mecanicul-auto **COSMA VASILE :**

„Pînă acum participarea la adunările generale era relativă, mulţi tineri absentînd din motive mai mult sau mai puţin temeinice. Atunci cînd trebuia să-şi spună părerea erau la fel de pasivi. Aveam cîţiva „vorbitori de profesie", care de fiecare dată luau cuvîntul. Temele puse în discuţie erau palide, neatractive. De multe ori ordinea de zi era constituită dintr-o conferinţă despre evenimente la zi sau aniversări, sosită de la organele superioare şi o primire în U.T.C., sau altceva de acelaşi gen. Vrînd-nevrînd adunarea avea loc, discuţiile erau cum erau şi cu asta ne socoteam datoria împlinită. Consecinţele sînt uşor de sesizat".

Firesc, în aceste condiţii ne-am pus întrebarea, şi nu numai noi, dacă de acum încolo viitoarele adunări generale vor reveni la monotonia dinainte sau vor marca noi valenţe. Am apelat, aşadar, din nou la opinia tinerilor :

„Adunarea de dezbateri, subliniază **KADAR ŞTEFAN,** locţiitor, al secretarului organizaţiei, **prin atingerea obiectivului propus este un bun cîştigat, un pas evident în descoperirea acelor resorturi necesare pentru stabilirea rolului său exact în cadrul de manifestare al organizaţiei. Este un punct de plecare pe care biroul va trebui să-l folosească. De birou depinde în bună măsură acest lucru. De ce ? Pentru că în adunarea de dezbatere a documentelor de partid tinerii au ridicat numeroase probleme, au făcut şi propuneri concrete. De felul în care biroul, organizaţia se vor dovedi capabile să rezolve aceste probleme, să intervină operativ şi eficient pentru transpunerea lor în practică, depinde foarte mult. Atît în adunarea generală, cît şi în discuţiile purtate anterior, tinerii şi-au manifestat încrederea în capacitatea organizaţiei, considerînd adunarea generală ca loc şi factor de dezbatere şi acţiune. Or, dacă noi nu ne dovedim la înălţimea acestei increderi, viitoarele adunări generale nu numai că nu vor putea exploata ceea ce am cîştigat acum pentru a impulsiona în direcţia dorită întreaga noastră activitate, ci vor coborî la nivelul celor anterioare".**

Iată deci o concluzie ce ni se pare demnă de reţinut în cazul organizaţiei U.T.C. de la secţia mecanică a Uzinei de reparaţii auto din Tg. Mureş. Prin problemele ridicate, prin propunerile făcute, prin spiritul combativ, militant, adunarea generală de dezbateri se delimitează calitativ de ceea ce s-a făcut anterior. Este o dovadă grăitoare că adunarea generală poate şi trebuie să devină şcoală a exigenţei şi combativităţii, şcoală a educaţiei comuniste. Un argument că poate şi trebuie să i se acorde locul firesc, normal în contextul activităţii organizaţiei. Măsura în care ceea ce s-a realizat va fi dus mai departe, dezvoltat, depinde de capacitatea de acţiune a biroului, a organizaţiei însăşi. Că biroul va şti şi se va mobiliza, folosind largul cîmp de manifestare pe care i-l acordă mandatul cu care-i investit, ne-o dovedesc concluziile locţiitorului de secretar. În ce măsură aceste concluzii vor prinde viaţă depinde de cei aleşi să conducă destinele organizaţiei. Dar, în primul rînd, depinde de organizaţia însăşi, de capacitatea ei de intervenţie şi acţiune. Uteciştii vor trebui, de aceea, să dovedească în continuare nu numai încredere în organizaţia lor, ci şi combativitatea necesară impulsionării tuturor factorilor pentru îmbunătăţirea activităţii.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

cinema

START LA MOŞTENIRE : rulează la Sala Palatului (orele 17,45; 20,15), Festival (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Grădina Festival (ora 20).

AŞTEPTAREA : rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 14; 16,30; 18,45; 21), Grădina Doina (ora 19,15).

BOXERUL : rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ÎNCREDEREA : rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

DUPĂ VULPE : rulează la Bucureşti (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21).

MARELE PREMIU : rulează la Patria (orele 9,30; 13; 16,30; 20).

CROMWELL : rulează la Scala (orele 10; 13,30; 17; 20,30), Central (orele 10; 13,30; 16,45; 20), Favorit (orele 9,15; 12,30; 16; 19,30), Grădina Select (ora 19,30), Grădina Capitol (ora 19,15).

PARADA CIRCULUI : rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

ASEDIUL : rulează la Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Tomis (orele 10; 12,30; 15; 17,30), Grădina Tomis (ora 20).

PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE : rulează la Timpuri Noi (orele 9—20,15 în continuare).

ARTICOLUL 420 : rulează la Excelsior (orele 9; 12,30; 16,30; 20,15), Gloria (orele 9; 12,30; 16; 19,30), Modern (orele 9; 11,30; 16; 20), Grădina Modern (ora 19).

HAIDUCII : rulează la Moşilor (orele 15,30; 17,45), Grădina Moşilor (ora 20).

SIMON BOLIVAR : rulează la Griviţa (orele 9,15; 11,45; 15,30; 18; 20,30), Mioriţa (orele 10; 12,30; 15; 17,30; 20).

CÎNTĂREŢUL BUCLUCAŞ : rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).

OMUL ORCHESTRĂ : rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30), Aurora (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,15), Grădina Aurora (ora 19).

BRIGADA DIVERSE ÎN ALERTĂ : rulează la Înfăţişarea (orele 15,30; 17,45; 20), Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).

HELLO DOLLY : rulează la Feroviar (orele 9; 12,30; 16,30; 20), Grădina Festival (ora 19,30).

CORTUL ROŞU : rulează la Vitan (ora 20), Grădina Vitan (ora 19,30).

O FLOARE ŞI DOI GRĂDINARI : rulează la Lumina (orele 9; 12,15; 16; 18,30).

RISCUL : rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).

SUNETUL MUZICII : rulează la Dacia (orele 8,30—18,45 în continuare), Victoria (orele 16; 19,30).

DIRECŢIA BERLIN : rulează la Crîngaşi (orele 16; 18; 20).

TICK, TICK, TICK : rulează la Bucegi (orele 15,30; 17,45), Volga (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Grădina Bucegi (ora 20).

ÎL CUNOAŞTEŢI PE URBAN? : rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18), Grădina Buzeşti (ora 20,15).

SECRETUL PLANETEI MAIMUŢELOR : rulează la Lira (orele 15,30; 18), Grădina Lira (ora 20).

FLOAREA SOARELUI : rulează la Arta (orele 15,30; 18), Grădina Arta (ora 20), Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).

ROMEO ŞI JULIETA : rulează la Cosmos (orele 15,30; 19).

SĂPTĂMÎNA NEBUNILOR : rulează la Munca (orele 16; 18; 20), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).

UN LOC PENTRU ÎNDRĂGOSTIŢI : rulează la Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20), Giuleşti (orele 15,30; 17,45; 20).

GREŞEALA FATALĂ : rulează la Unirea (orele 15,30; 18), Grădina Unirea (ora 20).

ÎNTÎLNIRE CU O NECUNOSCUTĂ : rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20).

GENOVEVA DE BRABANT : rulează la Laromet (orele 15,30; 17,30; 19,30)

LUMEA MINUNATĂ A FRAŢILOR GRIMM (ambele serii) : rulează la Cinemateca „Union" (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30).

teatre

SÎMBĂTĂ, 18 SEPTEMBRIE 1971

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : TRAVESTI — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (La Teatrul de vară „Herăstrău") : D'ALE CARNAVALULUI — ora 20; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : SONATUL LUNII — ora 19,30; Teatrul Mic : PISICA SĂLBATECĂ — ora 20.

DUMINICĂ, 19 SEPTEMBRIE 1971

Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia) : ENIGMA OTILIEI — ora 10,30 ; SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARA — ora 20; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (La Teatrul de vară „Herăstrău") : IUBIRE PENTRU IUBIRE — ora 20 ; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy) : SONATUL LUNII — ora 19,30; Teatrul Mic : FATA CARE A FĂCUT O MINUNE — ora 20; Teatrul „Tăndărică" (Calea Victoriei) : AVENTURILE LUI PLUM-PLUM — ora 11.

tv

SÎMBĂTĂ, 18 SEPTEMBRIE 1971

● 16,15 Emisiune în limba germană ● 18,00 Atletism : Campionatele Internaţionale ale României. Aspecte înregistrate de la Stadionul Republicii. Comentează Nicolae Mărăşescu şi Cristian Topescu ● 19,15 Publicitate ● 19,20 1001 de seri — emisiune pentru cei mici ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Săptămîna internaţională ● 20,15 Tele-enciclopedia ● 21,15 La vîrsta întrebărilor. Spectacol muzical-umoristic cu tineri actori şi interpreţi de muzică uşoară ● 22,25 Film documentar. Imagini din Chile ● 22,45 Telejurnalul de noapte ● 23,00 Cîntece de petrecere.

DUMINICĂ 19 SEPTEMBRIE 1971

PROGRAMUL I

● 8,30 Sport şi sănătate ● 9,00 Matineu duminical pentru copii ● 10,00 Viaţa satului ● 11,15 „Cibinium '71" ● 12,00 De strajă patriei ● 12,30 În reluare la cererea telespectatorilor. Selecţiuni din concertul „Floarea din grădină" — susţinut la Uzinele „Republica" ● 13,00 Emisiune în limba maghiară ● 14,30 Postmeridian — Sport. Fotbal : R.D.G.-Mexic (înregistrare de la Leipzig) ● 16,00 Magazin ● 17,10 Film serial Planeta giganţilor ● 18,00 Atletism : Campionatele internaţionale ale României. Transmisiune de la Stadionul Republicii ● 19,00 Vetre folclorice : Vrancea ● 19,20 1001 de seri ● 19,30 Telejurnalul de seară ● 20,00 Reportajul săptămînii ● 20,25 Film artistic : Omul care nu poate fi acuzat — premieră TV ● 21,50 Program de divertisment cu surorile Kessler ● 22,35 Telejurnalul de noapte. Sport.

PROGRAMUL II

● 20,00 Reîntîlnire cu personajele îndrăgite de copii: „Alice" ● 20,30 Trei ţărani condeieri ● 20,50 Kera Duduca — operă de Mansi Barberis, după romanul „Ciocoii vechi şi noi" de N. Filimon ● 21,40 Buletin de ştiri ● 21,45 Intermezzo muzical cu orchestra Gherase Puica ● 22,00 Săptămîna culturală bucureşteană ● 22,10 Film serial „Urmărirea" (reluarea episodului V) : Bumerangul.

MERIDIAN

● Cea de-a 4-a ediţie a campionatelor balcanice de călărie s-a deschis la Skoplie cu desfăşurarea probei de obstacole.

La juniori, victoria a revenit sportivului român Nicolae Vlad, care a concurat pe calul „Sondor". El a totalizat 5 puncte, fiind urmat de bulgarii P. Iankov pe „Magoşnila" — 6 puncte şi Gheorghiev pe „Malina" — 7 puncte.

Întrecerea rezervată seniorilor a fost cîştigată de iugoslavul R. Blagoevici (pe „Polaris") cu 11 puncte. Concurentul român Cornel Ilin pe „Viteaz" s-a clasat pe locul doi cu 12 puncte.

● La Essen au început întrecerile fazei finale a campionatului european masculin de baschet.

În grupa pentru locurile 5—8, selecţionata României a întîlnit reprezentativa Cehoslovaciei, în faţa căreia a pierdut cu scorul de 74—87 (38—54). Într-un alt joc din aceeaşi grupă, echipa Bulgariei a învins cu 95—84 (50—42) formaţia Spaniei.

În complexul expoziţional din Piaţa Scînteii s-a deschis cel de al V-lea Pavilion de mostre de bunuri de consum, în care sînt prezentate : ţesături, confecţii, tricotaje, covoare, încălţăminte, articole de galanterie şi marochinărie, blănărie, produse alimentare, articole de uz casnic şi gospodăresc, sticlărie şi porţelanuri, corpuri de iluminat, articole electrotehnice şi instalaţii tehnico-sanitare, aparate de radio şi televizoare, mobilă, cosmetice, chimicale, medicamente, artizanat, autoturisme, biciclete şi motociclete, articole de sport şi jucării, discuri, instrumente muzicale, materiale de construcţii etc.

Oficiile judeţene de turism vor organiza vizitarea Pavilionului în grupuri, cu reducere de 50 % pe calea ferată. —

Vizitarea : zilnic între orele 10—19, duminica între orele 9—19. Lunea pavilionul este închis.

recom

„NOI, CONSTRUCTORII"

(Urmare din pag. 1)

altfel, mult mai adevărat, cu un sentiment de putere dincolo de hidrocentrală, era puterea noastră, a tuturor, a tuturor oamenilor de pe acest pămînt...

Mă tem uneori că istoria, cu memoria ei cibernetică, va uita sentimentul. Mă tem că, trecînd pe lîngă hidrocentrală, cei de peste zece sau cincizeci de ani, cei de peste un secol, vor întoarce spre betonul clădit între ape ochiul rece al celui care n-a fost martor. Şi înţeleg, gîndindu-mă la ei, cît de mare trebuie să-mi fie bucuria de a fi fost martor acum, aici, la acele cuvinte : „Noi constructorii". Şi înţeleg cît de datori sîntem de a păstra lîngă eleganta volută a şoselei, lîngă pereţii ecluzelor şi ai centralei, lîngă albastra deschidere a turnului de comandă, sentimentul, acest grăunte de aur care trebuie să străbată istoria şi s-o însufleţească. Sentimentul, care trebuie să vorbească mereu la timpul prezent despre noi, constructorii...

Vom reveni la Porţile de Fier şi vom tăcea, noi aceia care am trăit răvăşirea pămîntului şi-a apei şi poate cineva ne va întreba cum a fost atunci, în cei şapte ani, şi cuvîntul, secătuit de emoţiile trăirii directe, va spune totdeauna mai puţin, dar mai grav, pentru că timpul nu va putea şterge simţămîntul acesta de măreţie, de încredere, de dăruire, care va circula, o dată cu forţa electrică a centralei, printre oamenii acestui pămînt...

de peste hotare

„Vom vota pentru admiterea R. P. Chineze în O. N. U.“

DECLARAȚIILE PREȘEDINTELUI RICHARD NIXON

WASHINGTON 17 (Agerpres). — Agențiile Associated Press, U.P.I. și France Presse transmit că președintele S.U.A., Richard Nixon, a declarat, într-o conferință de presă, următoarele: „Vom vota pentru admiterea R. P. Chineze în Națiunile Unite, și aceasta va însemna, firește, obținerea unui loc în Consiliul de Securitate“. Președintele a subliniat că această poziție a Statelor Unite la O.N.U. „reflectă pur și simplu realitățile situației actuale“ și a menționat că numărul statelor membre ale Națiunilor Unite care se pronunță în favoarea restabilirii drepturilor legitime ale R. P. Chineze crește permanent. Nixon a precizat, pe de altă parte, că S.U.A. vor acționa, de asemenea, „cît de eficient o pot face“, pentru menținerea calității de membru al O.N.U. a ciankaișiștilor. El reia, astfel, vechea teză „a celor două Chine“, în pofida faptului că opinia publică internațională, ca și opinia publică din țara noastră, consideră guvernul R. P. Chineze ca singurul guvern legal reprezentînd întregul popor chinez și se pronunță pentru restabilirea drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U., în Consiliul de Securitate și în alte organisme internaționale.

Răspunzînd la o întrebare în legătură cu relațiile dintre Statele Unite și Republica Populară Chineză, președintele Nixon a afirmat că „între cele două țări există dificultăți foarte mari“, adăugînd că „poate fi utilă discutarea acestor divergențe“.

Referindu-se la efectele măsurilor economico-financiare anunțate luna trecută, în special suprataxa de 10 la sută impusă la importuri, președintele Nixon a recunoscut că „este inevitabil ca această politică să-i zdruncine pe aliații S.U.A.“. El a arătat că măsurile vor fi menținute „pînă la atingerea obiectivelor pe care Statele Unite și le-au propus“. Ceea ce dorim — a precizat Richard Nixon — este o soluție permanentă și iată pentru ce suprataxa temporară va fi menținută încă o anumită perioadă, deoarece este necesar să cădem de acord nu numai asupra problemelor monetare și a cursurilor de schimb, dar și asupra împărțirii sarcinilor militare, asupra restricțiilor comerciale, inclusiv a barierelor monetare.

Președintele a arătat de asemenea, că restricțiile și măsurile de control asupra salariilor și prețurilor care vor urma perioadei de 90 de zile de blocare a lor, impusă la 15 august, vor fi foarte strînse și se vor aplica tuturor ramurilor industriale importante ale S.U.A.

Conferința de presă a lui Dragoliub Vuița

BELGRAD 17 (Agerpres). — La conferința sa de presă săptămînală, purtătorul de cuvînt al secretariatului federal pentru afacerile externe al Iugoslaviei, Dragoliub Vuița, a afirmat că „apropiata întîlnire dintre Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele U.C.I. și Leonid Brejnev, secretarul general al C.C. al P.C.U.S. va contribui la dezvoltarea în continuare și promovarea multilaterală a prieteniei și colaborării între Iugoslavia și Uniunea Sovietică“.

Convorbiri L. Brejnev – W. Brandt

IALTA 17 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că la 17 septembrie, au avut loc convorbiri între Leonid Brejnev, secretarul general al C.C. al P.C.U.S. și Willy Brandt cancelarul federal al R. F. a Germaniei. Au fost abordate probleme actuale ale evoluției relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală a Germaniei și probleme internaționale de interes comun, îndeosebi cele legate de întărirea securității europene.

● La Kheifiss — Republica Arabă Siria — a avut loc festivitatea de punere în funcțiune a minelor și instalațiilor pentru exploatarea unui zăcămînt de fosfați, obiectiv realizat prin cooperarea dintre întreprinderea română „Geomin“ și Compania generală siriană de fosfați și mine din Homs.

La festivitățile organizate sub patronajul președintelui Republicii Arabe Siria, Hafez Assad, au fost prezenți primul ministru Abdel Rahman Khleyfawi, membri ai guvernului, diplomați acreditați la Damasc. Din partea română a participat Ioan Minea, adjunct al ministrului minelor, petrolului și geologiei.

În timpul probelor tehnologice, instalația de preparare — sortare, fabricată în România, a realizat principalii parametri proiectați.

Discursul radiotelevizat al președintelui A. Sadat

CAIRO 17 (Agerpres). — Președintele Republicii Arabe a Egiptului, Anwar Sadat, a rostit joi seara, la posturile de radio și televiziune, un amplu discurs în care s-a referit la principalele probleme interne și externe ale țării.

În legătură cu situația din Orientul Apropiat, Anwar Sadat a reafirmat poziția egipteană privind reglementarea conflictului arabo-israelian. „Respingem“, a spus el, orice soluție parțială care nu ar constitui o primă etapă spre o soluționare globală a conflictului, adică retragerea forțelor israeliene din toate teritoriile arabe ocupate. Folosirea Canalului de Suez de către Israel va fi interzisă atît timp cît acesta nu își va îndeplini obligațiile care îi revin potrivit Rezoluției Consiliului de Securitate din 22 noiembrie 1967. Mai mult, a declarat șeful statului egiptean, nu vom accepta niciodată o încetare a focului în baza căreia un singur soldat străin ar mai rămîne pe teritoriul nostru. În ceea ce privește prezența egipteană la est de Canalul Suez, ea nu poate constitui obiectul nici unei discuții. Avem dreptul să menținem o prezență la est de Canalul de Suez, deoarece acest teritoriu aparține Egiptului“.

Anwar Sadat a abordat apoi problemele reorganizării aparatului de stat, subliniind că „această reorganizare va cuprinde toate structurile statale, în conformitate cu principiile enunțate în Constituția permanentă, aprobată în cadrul recentului referendum“.

În încheiere, șeful statului egiptean a precizat că vor fi luate în curînd măsuri în vederea majorării salariului minim și a îmbunătățirii, în general, a nivelului de trai al populației.

● UN AVION ISRAELIAN de tip „Phantom“ a fost doborît vineri de artileria antiaeriană a armatei egiptene, a declarat un purtător de cuvînt militar, citat de agenția M.E.N. El a precizat că două avioane israeliene de recunoaștere de tip „Phantom“ au violat spațiul aerian al Republicii Arabe a Egiptului și că unul din cele două aparate a fost lovit în timp ce se afla în spațiul aerian egiptean.

● LA TEL AVIV, un purtător de cuvînt militar, citat de agențiile France Presse și Reuter, a declarat că un avion israelian a fost doborît vineri, de unități egiptene, în timp ce survola regiunea Sinai, la 22 kilometri est de Canalul Suez.

Evoluția crizei monetare interoccidentale

● CONSILIUL G.A.T.T. a adoptat raportul grupului de lucru înființat cu examinarea suprataxei instituite de Statele Unite asupra importului și a hotărît, totodată, „date fiind importanța și urgența problemei“, să o urmărească îndeaproape în continuare, întrunindu-se pe ordinea de zi a lucrărilor sale.

Consemnînd faptul că balanța de plăți a Statelor Unite se găsește într-o situație gravă, grupul de lucru apreciază, în concluziile raportului său, că „suprataxa, ca măsură restrictivă în domeniul schimburilor, este nepotrivită“, ea reprezentînd o povară excesivă, antrenînd grave consecințe pentru comerțul celorlalte țări contractante. Exprimînd opinia generală din cadrul grupului, documentul consideră că suprataxa americană asupra importurilor afectează într-o măsură importantă exporturile țărilor în curs de dezvoltare, în cheia excepțiilor de care beneficiază o serie de materii prime și alte produse tradiționale de export ale acestor țări. Documentul face cunoscut că membrii grupului, cu excepția reprezentantului S.U.A., au constatat că suprataxa nu este conformă cu dispozițiile Acordului general de tarife și comerț.

● EFECTELE CRIZEI MONETARE interoccidentale și măsurile unilaterale adoptate de guvernul american în domeniile valutar și comercial au fost discutate de reprezentanții a 30 de state în curs de dezvoltare, în cadrul celei de-a 11-a sesiuni de la Geneva a Consiliului O.N.U. pentru Comerț și Dezvoltare. Într-un proiect de rezoluție se subliniază că suprataxa de 10 la sută impusă asupra importurilor americane afectează exporturile și economia țărilor în curs de dezvoltare.

● TRIBUNALUL REGIONAL din Marsilia a pronunțat vineri sentința în procesul intentat celor 101 de persoane care au complotat în fața instanței sub acuzația de complot împotriva securității interne a Franței — relatează agenția France Presse. Compărînd în judecată și pronunțînd sentința de condamnare la moarte împotriva a cinci acuzați, dintre care trei au fost condamnați în contumacie.

Mai și pe terra

Septembrie însemnă la Santiago de Chile sfîrșit de iarnă. Un anotimp ciudat pentru europeanul obișnuit cu iernile capricioase ale ultimului deceniu. În Chile anotimpul acesta nu așterne pe străzi covoarele imaculate ale zăpezii și nici nu obligă mercurul din termometre să coboare pînă în zona gerurilor. Zăpezile s-au refugiat pe înălțimile Cordilierilor și din orașul de pe Mapocho chilianul le privește ca pe o curiozitate ce aparține depărtării. Ultima zi pe care am petrecut-o la Santiago a fost ploioasă. O ploaie rece, chinuitoare, s-a declanșat dimineață, la ceasurile cînd fluviile automobilelor — kilometri nesfîrșiți de metal — se revarsă pe arterele centrale. O ploaie care nu s-a oprit decît tîrziu, după miezul nopții, cînd vînzătorii ziarelor de seară au început să închidă chioșcurile plantate pe asfaltul străzii. Am parcurs, din nou, titlurile gazetelor. Titluri mari întinse pe lățimea primei pagini. Cuvintele culese cu litere de o șchioapă tălmăceau un moment de tensiune. „El Siglo“ denunța, ferm, manevrele dreptei.

De pe **Cerro San Cristobal** capitala chiliană părea nesfîrșită, o îngrămădire de case și străzi. Blocurile înalte, suple se iveau sfidătoare în vecinătatea unor clădiri mărunte de o monotonie întristătoare. Centrul își desena arterele drepte, construite în patrate egale. Perimetrul acesta nu ne sugera distanța de Europa: prăvălii elegante ca la Paris sau la Roma, reclame stridente, aglomerația vehiculelor, agitația străzii. Imaginația construiește, totdeauna, pentru locurile îndepărtate un decor fabulos. Santiago se încăpățîna să dezmintă jocurile fanteziei. Doar cîțiva palmieri risipiți prin oraș hrăneau nevoia de exotism a călătorului care a parcurs mii de kilometri pînă în „țara de la capătul pămîntului“.

De zidurile unei clădiri solide, cu multe etaje, fusese prinsă o pînză albă pe care cineva a scris cu litere roșii: **„Ahora trabajamos por Chile“**. Privirea s-a oprit pe firma aurie de la intrare: **„Banco de Concepcion“**. Banca — naționalizată — lucrează acum pentru Chile. În cartierul „gulerelor albe“, al domnilor gravi, îmbrăcați în costume negre și obișnuiți cu speculațiile de bursă, cele cîteva cuvinte, de o simplitate răscolitoare, de pe pînza albă, dobîndeau valoare de simbol.

Chile își schimbă fizionomia. Innoirile cu caracter revoluționar afectează sectoare esențiale ale vieții economice, sociale și politice. Domnia „Anacondei“ asupra cuprului chilian a luat sfîrșit. 60% din producția industrială provine în prezent din „sectorul social“. Peste 2 000 000 hectare au fost smulse latifundiarilor. Instalarea lui Salvador Allende în palatul **La Moneda** a însemnat altceva decît o simplă schimbare prezidențială. **„Am plăcerea de a vă saluta în acest palat în care poporul a intrat după victoria de la 4 septembrie 1970“.** Cel care ne vorbea, cu glas blind, punînd, parcă, fiecare cuvînt într-o balanță a subtilității, era președintele Allende. Îl văzusem zeci de fotografii în ziare și reviste, îi citisem numele caligrafiat pe zidurile orașului, îl ascultasem la mitingul organizat în ziua reintoarcerii din fructuosul turneu întreprins în cîteva țări latino-americane. În piața de lîngă **La Moneda** și pe bulevardele din apropiere se aflau atunci 500.000 de oameni. O mulțime care creștea neîncetat, eruptă din cartierele muncitorești, din faimoasele **poblaciones** cu cocioabele de lemn și tablă în care încrederea în ziua de mîine a prins rădăcini trainice. O mulțime înflăcărată, care a cîștigat conștiința forței ei. Veniseră familii întregi — părinți cu copii, oameni din toate generațiile, oameni pentru care trecutul înseamnă suferință iar prezentul speranță. Chiar și pe statuia lui O'Higgins se urcaseră o duzină de băiețandri cu o pancartă cuprinzînd urări adresate președintelui. Fotoreporterii s-au înghesuit să păstreze imaginea pe peliculă.

Cînd Allende a apărut la tribună, mulțimea a izbucnit în urale. Momentele se scurgeau fără ca intensitatea ovațiilor să scadă. Allende s-a apropiat de microfon și a început să vorbească. Echilibrat, demn, ca un om de stat aflat la tribuna parlamentară. A argumentat cu cifre, întocmind un bilanț elocvent al înfăptuirilor guvernului „Unității Populare“. Viitorul cu problemele lui imediate a revenit, apoi, din ce în ce mai des în discurs. Președintele se adresa direct mulțimii, vorbea cu pasiune. Auditoriul reacționa prompt prin aclamații. Oratorul popular, militantul revoluționar, se găsea în ambianța preferată. Vocea răsuna ca un tunet în liniștea nopții.

În după amiaza în care l-am revăzut la palatul **La Moneda**, m-a surprins prin calmul profund, prin optimismul reconfortant. Adresîndu-se **„tinerilor tovarăși“**, președintele le amintea: **„Am început să construim o nouă viață. Etapa este și mai grea decît cea precedentă. Dar drumul nostru este just, înțelept, ambițios...“** Cîteva fraze au schițat portretul Americii Latine, relevînd fapte dramatice și exprimînd credință în idealul independenței. **„Cerem un singur lucru: să se respecte voința poporului chilian“.** În salonul portocaliu, cu oglinzi și candelabre, cuvintele președintelui reușiseră să alunge reținerile protocolare și aplauze prelungite i-au subliniat expunerea. Pe bloc-notesul memoriei s-a păstrat un început de frază tulburător prin semnificații: **„Ca președinte al Republicii Chile și ca tovarăș...“** Mi-am amintit — într-o firească asociație — de pancarta de pe frontispiciul băncii: **„Ahora trabajamos por Chile“...**

„AHORA TRABAJAMOS POR CHILE“

Însemnări de EUGENIU OBREA

Într-o periferie a orașului, în curtea unei uzine textile, am observat o statuie acoperită de pînză cenușie. Se pregătește o festivitate? Întrebarea mea a provocat zîmbetul însoțitorului.

Destinul acestei statui l-am înțeles, însă, abia mai tîrziu, grație lui Oscar Ibanez. Bărbatul voinic și cu o față rotundă, trecut de anii tinereții, fusese activist sindical (în primăvară a călătorit prin România: **„Nu am uitat Bucureștiul, Galați, Carpații... Minunată țară și minunați oameni“**). Cu cîteva zile în urmă s-a despărțit de munca în centrala sindicală pentru a prelua conducerea uneia din cele mai mari uzine din Chile: „Yarur“.

— Ați trecut cu ușurință de la activitatea sindicală la funcția de director?

Oscar Ibanez a avut o clipă de ezitare. Răspunde:

— Firește, nu-i simplu... Dar, vă asigur, cunosc bine uzina. De aici, în 1952, am fost concediat deoarece am organizat o grevă muncitorească...

„Yarur“ fusese o **„latifundie industrială“** în care patronul își avea propria poliție, crease un sindicat pe care-l dirija după placul său și interzisese activitățile politice de stînga. În sala consiliului de administrație, la masa lungă, lustruită, peste care planează o lustră cu mai multe brațe, Oscar Ibanez relata etapele bătăliei. Uzina aceasta — creată prin anii '30 și care are aproape 2 300 de muncitori și funcționari — cunoscuse în primele luni ale guvernării „Unității Populare“ o surprinzătoare scădere a producției. Mai ales, se împuținaseră țesăturile destinate consumului popular, mărfurile mai ieftine. Actul se integra într-un plan amplu menit să submineze eforturile noului regim, să provoace dificultăți economice. Muncitorii nu au rămas indiferenți. Ei au protestat trecînd la ocuparea fabricii. Înfruntarea a durat cinci zile. Autoritățile au reacționat fără întîrziere hotărînd rechiziționarea întreprinderii. Legile adoptate de guvernele burgheze pentru a fi folosite în cazul conflictelor cu muncitorii se întorceau de astă dată, împotriva patronilor. Yarur — mizînd pe sprijinul dreptei — a încercat să conteste legalitatea măsurii. „Dosarul Yarur“ a ajuns în parlament și în fața instanțelor judiciare supreme. Din cei 2 300 de salariați ai uzinei, 2 057 au semnat o petiție: **„Uzina Yarur nu va fi redată niciodată patronilor pentru că procesul care a determinat trecerea ei în proprietate socială este ireversibil“.** În final, bătălia a fost cîștigată de cei ce muncesc.

Acum se poartă o altă bătălie. Un afiș l-am întîlnit pretutindeni în secțiile uzinei: **„Vom învinge în bătălia producției!“** De la preluarea de către stat producția a crescut cu 20 la sută. Urmărim drumul miilor de kilometri de pînză de la baloturile cu bumbac aduse din Columbia pînă la firele împletite și trecute prin războaiele de țesut. Se muncește încordat, cu sentimentul unei răspunderi colective. Comitete de producție au fost create în fiecare secție. Din consiliul de administrație al uzinei fac parte 5 reprezentanți ai guvernului și 5 ai celor ce muncesc.

Oscar Ibanez ne spunea: **„Nu vrem să dăm lecții nimănui, ci doar să demonstrăm că un popor conștient, care luptă, este capabil să-și realizeze idealurile și devine de neînvins. Dacă poporul va fi obligat să facă față unei grele dificultăți o va face. În funcție de împrejurări vom ști să acționăm...“.**

Lui Yarur nu i-a fost suficientă pînza pe care o transforma în aur. A dorit și bronzul statuii care să-l poarte în eternitate. Și-a comandat, de aceea, o statuie în Franța. Statuia aceasta, este deocamdată, acoperită cu pînză dar muncitorii s-au decis să o topească.

La intrarea în uzină o uriașă pancartă vestește: **„Teritoriu eliberat de exploatare“.**

SĂPTĂMÎNA PE GLOB

● Reafirmare strălucită a internaționalismului partidului nostru ● România-promotoare consecventă a securității internaționale ● Pentru accelerarea pregătirii Conferinței general europene a securității și cooperării

Din agenda problemelor internaționale din săptămîna care a trecut desprindem, ca un eveniment deosebit reafirmarea strălucită de către secretarul general al C.C. al P.C.R., tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, a poziției partidului nostru privind unitatea indisolubilă dintre îndatoririle naționale și internaționale. Partidul nostru concepînd aceste îndatoriri într-un raport dialectic, acționează cu fermitate atît pentru desfășurarea cu succes a construcției socialiste în patria noastră, făcîndu-și datoria față de poporul român, cît și pentru sprijinirea forțelor revoluționare de pretutindeni, pentru cauza socialismului și păcii în lume.

În cuvîntarea rostită la întîlnirea cu activul de partid din municipiul Turnu Severin și județul Mehedinți, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reliefat cu o deosebită profunzime și pregnanță conținutul actual al internaționalismului, modul în care partidul nostru acționează pentru îndeplinirea îndatoririlor sale internaționaliste.

Internaționalismul proletar presupune solidaritatea cu toate țările socialiste, lupta pentru unitatea lor, pentru depășirea divergențelor — și tocmai în acest sens militează consecvent Partidul Comunist Român. Internaționalismul partidului nostru își găsește totodată expresia în dezvoltarea relațiilor cu toate partidele comuniste și muncitorești, în sprijinirea activă a luptei pe care o duc acestea. Internaționalismul nostru se afirmă concret și în solidaritatea și sprijinul acordat luptei pentru libertate și independență a popoarelor Indochinei ca și în sprijinirea luptei de eliberare a acelor popoare care se mai află sub dominația străină, în sprijinirea luptei tuturor popoarelor pentru dreptul de a fi stăpîne la ele acasă.

Realitățile internaționale demonstrează în modul cel mai elocvent că acțiunile menite să situeze raporturile interstatale pe temelia deplinei egalități în drepturi, a respectului independenței și suveranității, a renunțării la forță, și la amenințarea cu forța a respectului față de dreptul fiecărui popor de a-și alege singur căile dezvoltării — constituie o componentă esențială a luptei împotriva imperialismului. Aceasta deoarece lupta împotriva imperialismului este strîns legată de înfăptuirea în lume a unor relații care să asigure fiecărei țări, fiecărui popor — indiferent de dimensiunile sale — garanția liberei dezvoltări.

Adevăratul internaționalism se manifestă întotdeauna prin fapte. Tocmai în acest mod acționează partidul nostru. Internaționalismul Partidului Comunist Român are permanent un caracter concret, urmărind în toate manifestările sale întărirea și unirea într-un singur suvoi a forțelor antiimperialiste, progresiste din întreaga lume pentru victoria socialismului.

O expresie pregnantă a spiritului internaționalist care animă țara noastră — consemnată de cronica acestei săptămîni — o constituie și ajutorul material pe care guvernul român a hotărît să-l acorde Republicii Democrate Vietnam ca urmare a inundațiilor produse în cursul lunii august. Poporul nostru, solidar cu eroicul popor vietnamez în lupta sa dîrză, înțelege să fie alături de el, să-l sprijine, în toate împrejurările.

Întărirea securității internaționale este o problemă cardinală a zilelor noastre, o aspirație arzătoare a tuturor popoarelor dornice de pace și progres. Pornind de la acest consideren, manifestînd un înalt spirit de responsabilitate față de interesele poporului român și față de destinele omenirii, România consacră, în cadrul politicii ei externe iubitoare de pace, un loc de mare importanță acțiunilor în sprijinul asigurării unei trainice securități internaționale. În acest scop, țara noastră desfășoară o intensă și consecventă activitate în cadrul O.N.U. și al diverselor organisme internaționale. Această preocupare și-a găsit o nouă expresie, cea mai recentă, în răspunsul guvernului român cu privire la aplicarea „Declarației asupra întăririi securității internaționale“.

Considerentele guvernului român, transmise secretarului general al Națiunilor Unite la 14 septembrie, abordează probleme esențiale ale promovării securității internaționale. Este reafirmată cu tărie cerința fundamentală confirmată de realitățile vieții internaționale: respectarea independenței și suveranității națiunilor, realizarea unui climat de securitate și pace în lume. „În concepția guvernului român — se arată în răspunsul adresat secretarului general al O.N.U. — securitatea internațională reclamă un sistem de angajamente clare din partea tuturor statelor, precum și măsuri concrete care să ofere fiecărui stat garanția deplină că se află la adăpost de orice primejdie de agresiune sau de alte acte de folosire a forței sau de amenințare cu forța și să-i asigure dezvoltarea pașnică într-un climat de destindere, înțelegere și colaborare“.

În strînsă legătură cu cerințele întăririi securității internaționale, România relevă necesitatea unor eforturi consecvente atît din partea statelor membre ale O.N.U. cît și din partea organizației. După părerea guvernului român, O.N.U. este chemată să aducă o contribuție mai mare la întărirea legalității internaționale. În această direcție se impun cu tărie justețea și realismul considerațiunilor din răspunsul României care se referă la necesitatea unor îmbunătățiri substanțiale în activitatea O.N.U. și, în primul rînd, la înfăptuirea principiului universalității. Se impune cu stringență — se subliniază în răspunsul guvernului român — restabilirea neîntîrziată a drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la O.N.U. în Consiliul de Securitate și celelalte organisme din sistemul Națiunilor Unite. E necesară, de asemenea, admiterea în O.N.U. a celor două state germane — Republica Democrată Germană și Republica Federală a Germaniei — precum și a altor state menținute în mod proc — principii care se impun tot mai mult în viața internațională drept singurele în măsură să asigure colaborarea rodnică între națiuni, realizarea unui climat de securitate și pace în lume. „În concepția guvernului român — se arată în răspunsul adresat secretarului general al O.N.U. — securitatea internațională reclamă un sistem de angajamente clare din partea tuturor statelor, precum și măsuri concrete care să ofere fiecărui stat garanția deplină că se află la adăpost de orice primejdie de agresiune sau de alte acte de folosire a forței sau de amenințare cu forța și să-i asigure dezvoltarea pașnică într-un climat de destindere, înțelegere și colaborare“.

Cronica săptămînii care a trecut consemnează noi acte de politică externă consacrate destinderii pe continentul nostru.

Semnalăm, astfel, convorbirile dintre secretarul general al C.C. al P.C.U.S., Leonid Brejnev și cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt în Crimeea, vizitele ministrului de externe francez Maurice Schumann în Ungaria și Bulgaria, contactele ministeriale greco-iugoslave de la Belgrad. Această bogată agendă diplomatică inter-europeană afirmă, o dată mai mult, importanța contactelor între factori de răspundere ai țărilor cu orînduiri sociale diferite, rolul deosebit pe care asemenea contacte îl pot avea în eforturile pentru strîngerea relațiilor dintre state, pentru promovarea respectului și înțelegerii reciproce, pentru crearea unui climat de destindere, pentru materializarea ideii securității europene.

În sensul promovării unor relații normale, sănătoase între toate statele continentului nostru, se înscrie și proiectul de tratat privind relațiile dintre Finlanda și fiecare din cele două state germane prezentat de guvernul finlandez guvernelor R.D. Germane și R.F. a Germaniei (tratat care ar duce la recunoașterea și stabilirea de relații diplomatice între Finlanda și cele două state germane).

În centrul atenției diferitelor contacte diplomatice și politice inter-europene se află problema convocării conferinței general-europene consacrată securității și colaborării pe continent. Într-o declarație făcută presei după înapoierea din vizita întreprinsă la Budapesta și Sofia, ministrul de externe francez sublinia că „problemele întrunirii conferinței securității europene au ocupat un loc deosebit de important în convorbiri“ și releva că „Franța consideră că ea (conferința) trebuie să aibă loc în viitorul apropiat“, adăugînd că „pentru convocarea conferinței, a cărei pregătire ar trebui să intre într-o fază activă, nu sînt necesare condiții preliminare“.

Este din ce în ce mai larg împărtășită convingerea că s-au creat condițiile pentru a se accelera pregătirea Conferinței general-europene a securității, prin trecerea cît mai grabnică la întîlnirile multilaterale. Faptele demonstrează că ideea conferinței general-europene se află într-un stadiu în care se impune trecerea de la faza acordurilor de principiu la măsurile practice de organizare. Tocmai pentru determinarea unui asemenea curs militează ferm țara noastră. România consideră ca o sarcină imediată începerea consultărilor într-un cadru multilateral, cu participarea nemijlocită a tuturor statelor interesate. Însăși trecerea la această fază nouă de pregătire este de natură să contribuie la înlăturarea obstacolelor existente și la punerea de acord a diferitelor aspecte practice pe care le ridică organizarea conferinței europene. Important este ca, în acest stadiu, toate statele de pe continent să desfășoare acțiuni concrete, să aducă o contribuție reală la traducerea în fapt a ideii de securitate. Acesta este un comandament major, care pornește de la faptul că în realizarea securității sînt interesate toate popoarele — și, ca atare, toate sînt chemate să contribuie la înfăptuirea ei.

EM. RUCĂR

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii“. Tel 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții.

Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii“